

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 43.

Vydána dne 1. srpna 1928.

Obsah: 124. Nařízení o úpravě platů duchovenstva.

124.

Vládní nařízení ze dne 17. července 1928 o úpravě platů duchovenstva.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb. z. a n., o úpravě platů duchovenstva církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných, a podle § 211 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platový zákon):

ČÁST PRVNÍ.

Kongruální platy duchovenstva církví a náboženských společností kongruálních.

Kongruální církvě.

§ 1.

Z církví a náboženských společností, posud podle zákona organisovaných, jsou kongruálními:

v Čechách, na Moravě a ve Slezsku církev katolická a pravoslavná (řecko-východní),

na Slovensku a Podk. Rusi recipované církvě: katolická, evangelická augsburského vyznání, evangelická reformovaná a řecko-východní (pravoslavná), jakož i recipovaná náboženská společnost židovská (židovské vyznání).

Kongrua.

§ 2.

(1) Nejnižší příjem (kongrua) duchovenstva kongruálních církví a náboženských společností, činného při správě farních úřadů, jakož i při jiné veřejné duchovní správě na

místech systemisovaných se souhlasem státní správy kultové, stanoví se roční částkou Kč 9000—, která se zvyšuje po každých 3 rocích započítatelné služební doby vždy o Kč 972—, nejvýše však celkem desetkrát.

(2) Nárok na zvýšení nejnižšího příjmu (kongruy) musí duchovní ohlásiti a případně podmínky nároku prokázati. Při tom pro jednotlivé církve mají platnost příslušná ustanovení části třetí (§§ 121, 141 a 178).

§ 3.

Nárok na kongruu s příslušným výchovným (§§ 9 a 10) přísluší však duchovním pouze tehdy,

1. jsou-li československými státními občany,

2. mohou-li prokázati předepsané předběžné studium gymnasiální (§ 14) a

3. splnili-li jinaké podmínky předepsané pro ustanovení při správě farních úřadů, jakož i při jiné veřejné duchovní správě na místech systemisovaných se souhlasem státní správy kultové, jakož i prokázali-li fysickou způsobilost k zastávání funkce při vstupu do duchovní správy.

Duchovní činní při správě farních úřadů, jakož i při jiné veřejné duchovní správě.

§ 4.

(1) Duchovním, činným při správě farních úřadů, jakož i při jiné veřejné duchovní správě, rozumí se každý duchovní ať světský, ať řeholní (§ 5), který vyhovuje všem zákonem předpisům a byl příslušným nadřízeným církevním úřadem ustanoven, aby vykonával buď samostatně nebo výpomocně veřejnou duchovní správu v určité církevní (náboženské) obci, pokud příslušné místo, na němž jest

ustanoven, bylo systemisováno se souhlasem státní správy kultové a pokud ustanovení duchovního nestalo se proti vůli státní správy kultové.

(2) V náboženských obcích židovských pokládá se za duchovního podle tohoto nařízení pouze rabín.

§ 5.

Řeholní duchovní, ustanovený na systemisovaném světském duchovním místě, má nárok na kongruu, vyhovuje-li zákonným podmínkám (§ 3), a je-li na místo takové dosazen za souhlasu státní správy kultové.

Nadřízený církevní úřad.

§ 6.

Kde se toto nařízení zmiňuje o nadřízeném církevním úřadě, míní se tím představenstvo náboženské obce (farní výbor a pod.) tam, kde takového úřadu není.

Systemisace míst.

§ 7.

(1) Za místa systemisovaná se souhlasem státní správy kultové při správě farních úřadů, jakož i jiné veřejné duchovní správy pokládají se bez dalšího průkazu všechna místa duchovních při správě farních úřadů, jakož i při jiné veřejné duchovní správě, která byla dne 1. ledna 1926 trvale obsazena.

(2) Při všech ostatních místech musí být prokázáno, že místo bylo systemisováno podle platných předpisů se souhlasem státní správy kultové.

(3) Průkazu v odst. 2. naznačeného není třeba, jde-li o místa, jež byla považována za systemisovaná na základě ustanovení § 1, odst. 4. zákona ze dne 19. září 1898, č. 176 ř. z., o dotaci katolického duchovenstva, pokud se týče na základě ustanovení § 2 zák. čl. XIV/1898 a § 2 zák. čl. XIII/1909, o doplnění příjmů duchovních.

§ 8.

O zřízení nových duchovních stanic a o systemisaci dalších míst duchovních na stanici již zřízené rozhoduje ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí podle posud platných předpisů.

V ý c h o v n é.

§ 9.

Duchovní mají nárok na výchovné, které činí při jednom nezaopatřeném dítěti 1224—

Kč, při více nezaopatřených dětech 1800—Kč ročně.

§ 10.

(1) Výchovné přísluší s obmezeními níže uvedenými na vlastní, nevlastní neb adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají československé státní občanství. Které děti se pokládají za nezaopatřené, řídí se předpisy platnými pro státní pragmatikální úředníky.

(2) Na děti starší 18 roků přísluší výchovné jen:

1. studují-li na učilišti veřejném nebo právem veřejnosti nadaném, až do dokončení studia, nejdéle však,

a) do dokonání 21. roku věku při studiu na středních aneb odborných školách,

b) do dokonání 24. roku věku při studiu na vysokých školách, avšak jen studují-li s řádným prospěchem, anebo

2. jsou-li pro trvalou duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoli výdělku neschopny.

(3) Na děti, které se zdržují v cizině nebo tam navštěvují školu, přísluší výchovné jen, má-li duchovní trvalé úřední působení v cizině. Výjimky může povolit v odůvodněných případech ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Na děti, které nežijí ve společné domácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné v plné výměře jen tehdy, přispívá-li na jejich výživu aspoň částkou rovnající se částce stanovené výchovného, jinak pouze částkou, kterou skutečně přispívá na jejich výživu. Na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(5) Za podmínek předchozích odstavců přísluší výchovné též na schovance, pokud schovanecký poměr byl založen smlouvou uzavřenou před poručenským soudem (úřadem), není-li za výživu (výchovu) smluvena nebo placena náhrada a není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(6) Nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši výchovného, musí oprávněný včas ohlásiti a případně podmínky nároku prokázati. Nesprávná udání jsou trestna podle všeobecných předpisů trestních a disciplinárních.

(7) Také všechna ostatní ustanovení § 144 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., platí i pro duchovenstvo.

Započítatelná služební doba.

§ 11.

(1) Služební dobou započítatelnou pro zvýšení nejnižšího příjmu jest nejen doba v kterékoli církvi státem uznané skutečně bez přerušení ztrávená v činné veřejné duchovní správě nebo v činné službě naznačené v § 182, nýbrž i doba ztrávená v jiné veřejné církevní službě a válečná léta, započítatelná podle zásady zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 245 Sb. z. a n., o připočítání válečných let kněžím z duchovní správy v minulé válce k vojenské službě povoláním.

(2) V případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí a ministerstvem vnitra započísti pro zvýšení nejnižšího příjmu zcela nebo z části služební dobu ztrávenou před přerušáním služby.

§ 12.

(1) Do nových platů podle tohoto nařízení převádějí se duchovní podle doby služební ztrávené před účinností zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. ve veřejné duchovní správě, při čemž započítává se i ta duchovní nebo jiná služba, která před účinností tohoto zákona byla podle předpisů posud platných započtena do doby ztrávené ve veřejné duchovní správě.

(2) Vznikl-li před 1. lednem 1926 duchovnímu (§§ 4 a 182) již ustanovenému právní nárok na započtení určité doby pro postup do vyššího platu ve služebním poměru, ve kterém se duchovní převádí, provede se toto započtení podle posavadních ustanovení; neměl-li duchovní právního nároku, může se započtení provésti podle posavadních předpisů jen tehdy, žádal-li o to písemně ještě před 1. lednem 1926.

§ 13.

(1) Doba, ztrávená před nabytím československého státního občanství v činné veřejné duchovní správě nebo v činné službě naznačené v § 182 anebo v jiné veřejné církevní službě, nezapočítává se do služební doby započítatelné podle §§ 11 a 12.

(2) Výjimkou však se započítává těm duchovním, kteří po 28. říjnu 1918 nabyli československého státního občanství podle ústavních zákonů ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., nebo ze dne 1. července 1926, č. 152 Sb. z. a n., a před tím byli nepřetržitě státními občany rakouskými neb uherskými nebo ně-

meckými, jak pro převod do nových platů, tak i pro zvýšení kongruy a pro výměru odpočivného podle zák. č. 122/1926 Sb. z. a n. doba ztrávená před 28. říjnem 1918 při správě farních úřadů nebo při jiné veřejné duchovní správě na území některého ze států, jehož část připadla k československé republice, jakož i doba od 28. října 1918 do nabytí československého státního občanství, po kterou byli skutečně ustanoveni a činní v československé republice při správě farních úřadů nebo při jiné veřejné duchovní správě. Nemají však nároku na doplatek kongruálních platů za dobu, po kterou nebyli československými státními občany.

Předběžná gymnasijní studia.

§ 14.

(1) Nárok na kongruu v plném obnosu podle § 2 a na plné výchovné podle § 9 mají za ostatních podmínek pouze ti duchovní, kteří vykonali s úspěchem zkoušku maturitní na tuzemském gymnasiu státním nebo s právem veřejnosti.

(2) Duchovní, kteří nevykonali této zkoušky maturitní, ale absolvovali s úspěchem alespoň šest tříd tuzemského gymnasia státního nebo s právem veřejnosti, mají nárok pouze na dvě třetiny kongruy, t. j. na 6000 Kč ročně, zvyšovaných po každých třech letech započítatelné služební doby vždy o 648 Kč, nejvýše však celkem desetkrát, a na výchovné, které činí při jednom nezaopatřeném dítěti 816 Kč, při více nezaopatřených dětech 1200 Kč ročně.

(3) Duchovní, kteří nemají předběžného vzdělání v předchozích odstavcích naznačeného, ale absolvovali s úspěchem aspoň čtyři třídy tuzemského gymnasia státního nebo s právem veřejnosti, mají nárok pouze na jednu třetinu kongruy, t. j. na 3000 Kč ročně, zvyšované po každých třech letech započítatelné služební doby vždy o 324 Kč, nejvýše však celkem desetkrát, a na výchovné, které činí při jednom nezaopatřeném dítěti 408 Kč ročně, při více nezaopatřených dětech 600 Kč ročně.

§ 15.

(1) Dispens od maturitní zkoušky neb od průkazu gymnasijního studia k dosažení kongruy není přípustná.

(2) Dispens od průkazu předepsaného předběžného vzdělání, udělená k dosažení titulu mensae, nenahrazuje vzdělání předepsané v § 14.

§ 16.

(1) Maturitní zkoušku na tuzemském gymnasiu státním nebo s právem veřejnosti nahrazuje zkouška dospělosti neb obdobná zkouška, vykonaná na cizozemském gymnasiu nebo rovnocenné střední škole, byla-li nostrifikována ministerstvem školství a národní osvěty.

(2) Studium na tuzemském gymnasiu státním nebo s právem veřejnosti nahrazují studia na cizozemském gymnasiu nebo střední škole, byla-li uznána ministerstvem školství a národní osvěty za rovnocenná.

§ 17.

(1) Studium na tuzemském gymnasiu rozumí se studium na kterémkoli gymnasijsním typu.

(2) Studia na jiné střední škole tuzemské nahrazují studium na tuzemském gymnasiu státním, byla-li ministerstvem školství a národní osvěty uznána za rovnocenná. Totéž platí o zkoušce dospělosti na jiné tuzemské střední škole.

Jiný stálý příjem z veřejných prostředků.

§ 18.

(1) Doplněk nejnižšího příjmu (kongruy) snižuje se o jiný stálý příjem, jehož duchovní požívá z veřejných prostředků. Toto ustanovení nevztahuje se na odměny a cestné za vyučování náboženství a na platy členů Národního shromáždění.

(2) Veřejnými prostředky ve smyslu předchozího odstavce rozumí se nejen prostředky státní a prostředky fondů, ústavů a podniků státních nebo státem spravovaných, nýbrž i prostředky z církevních obročí, úřadů, korporací a ústavů, dále prostředky veřejnoprávních ústavů a korporací územních i zájmových, jež své potřeby kryjí povinnými příspěvky.

(3) Stálými příjmy (odst. 1.) nejsou dočasné nebo nepravdivé odměny za vykonávání osobních funkcí mimo úřad duchovní správy, byť i plynuly z veřejných prostředků.

(4) Za stálý příjem plynoucí z veřejných prostředků (odst. 1.) se nepovažuje dočasná odměna za náboženské poučení a útěchu ve veřejných nemocnicích, trestnicích, vychovatelnách, při útvech vojenských a pod.

Platy duchovních s neúplnou kvalifikací.

§ 19.

(1) Duchovní, kteří podle předpisů posud platných požívali vzhledem k svému vzdělání (§ 5 zák. čl. XIV/1898) kongruy snížené, obdrží kongruu podle § 14, odst. 3., leč že by vyhovovali předpisu § 14, odst. 2., v kterémžto případě přísluší jim kongrua podle tohoto ustanovení.

(2) Duchovní, kteří posud požívali kongruy nesnížené, obdrží kongruu ve výměře stanovené § 14, odst. 1.

Posavadní požitky a nové platy.

§ 20.

Platy podle tohoto nařízení nastupují na místo všech posavadních stálých požitků (posavadních kongruálních doplňků, služebních, věkových, drahotních a nákupních přídavků, nouzových výpomocí, šatných podpor, platových zlepšení, rodinných přídavků a odměn i jiných platů poskytovaných posud vedle kongruy) placených z prostředků státních, pokud se týče z náboženské matice podle posavadních kongruových zákonů, ministerských nařízení, usnesení vlády nebo ministerských výnosů, jakož i na místo všech duchovnímu individuálně udělených osobních přídavků, podpor, výpomocí neb odměn.

Počátek a zastavení platu (kongruy a výchovného).

§ 21.

(1) Při prvním aneb opětném ustanovení přísluší plat, pokud z tohoto nařízení jinak nevyplývá nebo v dekretu, vydaném poukazujícím úřadem jinak není ustanoveno, od prvního dne měsíce, následujícího po začátku služební doby a, byla-li služba nastoupena prvního dne v měsíci, tímto dnem.

(2) Při změně platu obdrží duchovní, pokud z tohoto nařízení jinak nevyplývá nebo v dekretu jinak není ustanoveno, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti, změnu platu přivodivší. Při zvýšení platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost, zakládající nárok na zvýšení platu, prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působení, s níž spojen jest jiný kongruální doplněk, náleží nový kongruální doplněk prvním dnem měsíce, který následuje

po zproštění duchovního služby v jeho posavadním působisti.

(3) Při dání na odpočinek zastaví se služební plat posledním dnem měsíce, v němž duchovní, byv o přeložení vyrozuměn, byl činné služby zproštěn.

(4) Při úmrtí zastaví se plat posledním dnem měsíce úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru posledním dnem měsíce, ve kterém duchovní z tohoto poměru skutečně vystoupil anebo byl dekretem nadřízeného církevního úřadu služby zproštěn.

V ý p l a t a p l a t u.

§ 22.

(1) Platy podle tohoto nařízení vyplácejí se v měsíčních, předem splatných lhůtách prvního dne každého měsíce.

(2) Pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců, vyměří se z příslušného nejnižšího příjmu (kongruy) a výchovního.

Exekuce na služební platy kongruální.

§ 23.

Ohledně exekuce na kongruální platy platí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 2. července 1924, č. 177 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců.

E v i d e n č n í l i s t.

§ 24.

(1) O každém duchovním (§§ 4 a 182) vede se při úřadu poukazujícím doplnky kongruy evidenční list, do kterého se zapisují všechna osobní data, směrodatná pro služební poměr vůbec a zejména pro dosažení zvýšení nejnižšího příjmu (kongruy) a pro nárok a výměru výslužného.

(2) Duchovní ohlásí tato data prostřednictvím nadřízeného církevního úřadu ihned, jakmile byl po prvé ustanoven na systemisované místo, a oznámí neprodleně všechny změny, pokud nespočívají na opatření úřadu, naznačeného v odst. 1.

§ 25.

(1) Evidenční list vede se o každém duchovním dvojmo podle vzorce, který předepíše ministerstvo školství a národní osvěty.

(2) Každý duchovní (§§ 4 a 182), na kterého se vztahuje toto nařízení, jest povinen ohlásiti úřadu jeho evidenční list vedoucímu ve lhůtě tímto úřadem stanovené všechna potřebná data, předložiti originály neb úředně ověřené opisy příslušných listin a bezodkladně ohlásiti všechny pozdější změny.

§ 26.

Evidenční listy jsou důvěrnými spisy. Právo do listu nahlédnouti a opsati si jej přísluší kromě osob, k tomu úředně povolaných (státních i církevních), pouze duchovnímu, jehož se list týká.

Č Á S T D R U H Á.

Odpočivné a zaopatřovací platy duchovních kongruálních církví a náboženských společností.

Obdobné použití předpisů o odpočivných a zaopatřovacích platech státních pragmatikálních úředníků.

§ 27.

Pro duchovní kongruálních církví a náboženských společností, na které se vztahuje zákon č. 122/1926 Sb. z. a n., a kteří byli dáni na odpočinek za jeho účinnosti, a pro jich pozůstalé, dále pro pozůstalé po těch duchovních, na které se vztahuje uvedený zákon, a kteří zemřeli v činné službě za jeho účinnosti, platí obdobně předpisy o odpočivných a zaopatřovacích platech státních pragmatikálních úředníků se změnami, stanovenými v § 2 tohoto zákona.

Druhy odpočivných a zaopatřovacích platů.

§ 28.

(1) Odpočivné platy jsou:

- a) odpočivné,
- b) odbytné.

(2) Zaopatřovací platy jsou:

- a) vdovská pense,
- b) vdovské odbytné,
- c) příspěvek na výchovu,
- d) sirotčí pense,
- e) úmrtné.

Pensijní základna.

§ 29.

(1) Odpočivné a zaopatřovací platy se vyměřují z pensijní základny. Pensijní základnu tvoří dosažená kongrua bez výchovného, zmenšená o 20% a zaokrouhlená na nejbližší vyšší číslci dělitelnou dvanácti.

(2) U duchovních, kteří neměli kongruálního doplňku, vypočte se pensijní základna stejným způsobem (odst. 1.) podle výše kongruy, jaké by dosáhli, kdyby byli měli kongruální doplněk.

Pensijní příspěvek.

§ 30.

(1) Duchovní (§§ 4 a 182) jsou povinni platiti pensijní příspěvek ve výši 6% pensijní základny (§ 29).

(2) Pensijní příspěvek sráží se v měsíčních částkách se služebního platu a odvádí se pokladně státní.

(3) Duchovní (§§ 4 a 182), kteří nemají kongruálního doplňku, jsou povinni ze svých příjmů, spojených s jich místem a funkcí, platiti stejný pensijní příspěvek, jaký by platili, kdyby měli doplněk kongruy.

(4) Pensijní příspěvek jsou povinni platiti duchovní v činné službě i po 35-leté službě a po dokonaném 60. roce věku.

(5) Pensijní příspěvky předepisuje všem duchovním, i těm, kteří nemají nároku na doplněk kongruy, úřad poukazující (§ 24).

(6) Vystoupí-li duchovní ze služby, nevrátí se mu zaplacené pensijní příspěvky ani tehdy, když nenabyl nároku na odpočivné neb odbytne.

Doba, rozhodná pro odpočivné a zaopatřovací platy.

§ 31.

(1) Služební dobou, započitatelnou pro výměru odpočivného, jest nejen doba v kterékoli církvi státem uznané skutečně bez přerušeni ztrávená v činné veřejné duchovní správě nebo v činné službě označené v § 182, nýbrž i doba bez přerušeni skutečně ztrávená v jiné veřejné církevní službě, pokud s ní je normálně spojeno právo na pensijní zaopatření a pokud nebyla jinak pensijně zhodnocena a konečně válečná leta, započitatelná pro vyměření odpočivného podle zásady zákona č. 245/1920 Sb. z. a n. Při tom nerozhoduje, že pensijní

příspěvky se platí teprve od účinnosti zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.

(2) V případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí a ministerstvem vnitra prominouti následky přerušeni služební doby.

Průkaz o nezpůsobilosti.

§ 32.

(1) Nárok na odpočivné má duchovní pouze tenkrát, je-li úplně nezpůsobilý k dalšímu zastávání služby (funkce).

(2) Průkazu o této nezpůsobilosti je třeba i po 35-leté službě a po dokonaném 60. roce věku.

Výměra odpočivného.

§ 33.

(1) Duchovní kongruálních církví a náboženských společností, naznačení v §§ 4 a 182, mají nárok na odpočivné, které po deseti započitatelných rocích služby bez přerušeni konané činí 40% pensijní základny (§ 29) a za každý další rok služby 2'4% této pensijní základny.

(2) Podmínkou nároku na odpočivné a zaopatřovací platy je nárok na kongruu.

(3) Po 35 letech služební doby započitatelné pro výměru odpočivného rovná se odpočivné plné pensijní základně (§ 29). Odpočivné nesmí převyšovati pensijní základnu.

(4) Při výpočtu započitatelné služební doby budou zlomky posledního roku, pokud přesahují šest měsíců, počítány za plný rok služby.

Nejnižší výměra odpočivného.

§ 34.

(1) Nejnižší roční výměra normálního odpočivného činí, má-li duchovní nárok na sníženou kongruu (§ 14, odst. 1.) až včetně do dvanácti roků služební doby započitatelné pro výměru odpočivného částku 6600 Kč ročně a počínajíc třináctým rokem 8100 Kč ročně.

(2) Uvedené nejnižší částky zvyšují se u ženatého duchovního o 1200 Kč ročně, přihlíží-li se podle příslušných pensijních předpisů při zaopatřovacích platech k jeho manželce.

(3) Částky, zmíněné v odst. 1. a 2. snižují se na $\frac{2}{3}$, pokud se týče na $\frac{1}{3}$ za týchž podmínek jako kongrua duchovenstva aktivního (§ 14, odst. 2. a 3.).

Počátek a trvání odpočivného.

§ 35.

(1) Nárok na výplatu odpočivného počíná prvním dnem měsíce následujícího po zproštění činné služby (§ 21, odst. 3.).

(2) Nároku na odpočivné pozbývá duchovní mimo případ naznačený v § 64:

1. zemřel-li;

2. byl-li opět ustanoven v činné službě duchovní v některé církvi nebo náboženské společnosti státem uznané. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může ministerstvo školství a národní osvěty dáti svolení, aby trvale pensionovaný duchovní byl opět ustanoven ve veřejné duchovní správě (§§ 4 nebo 182);

3. mešká-li mimo oblast republiky Československé bez svolení poukazujícího úřadu;

4. pozbyl-li československého státního občanství;

5. vstoupil-li do služeb cizího státu bez svolení příslušných československých úřadů;

6. byl-li odsouzen rozsudkem trestního soudu k trestu, se kterým podle zákona nebo podle rozsudku je spojena ztráta nároku na odpočivné, a to od okamžiku, kdy rozsudek nabyl mocí práva, při podmíněném odsouzení od okamžiku, kdy nabylo právní mocí usnesení soudu, kterým nařízen výkon odloženého trestu;

7. byla-li vyslovena ztráta nároků na odpočivné příslušným jeho nadřízeným úřadem (§ 6), pokud se to nepříčí platným předpisům státním;

8. uplynula-li lhůta, na kterou bylo odpočivné dočasně přiznáno;

9. zřekl-li se nároku na odpočivné.

Dání na odpočinek pro nemoc
nebo úraz.

§ 36.

(1) Duchovní, kteří se stali bez své viny neschopnými jakéhokoli výdělků pro oslepnutí, pomatení mysli nebo jinou chorobu před dosažením pátého služebního roku, mají nárok na odpočivné ve výši nejnižší výměry stanovené v § 34.

(2) Stalo-li by se duchovnímu takovéto neštěstí ve službě, může mu ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí povolit i větší výhodu.

§ 37.

Duchovní (§ 33), kteří se stali neschopnými ke službě nemocí nebo tělesným úrazem, nikoliv úmyslně od nich způsobeným, obdrží, i když by ještě nedokončili 10 let započítatelné služby, avšak mají-li aspoň plných 5 let takové služby, odpočivné takové, jako by byli skutečně odsloužili 10 let služby.

§ 38.

(1) Stane-li se duchovní (§ 33) oslepnutím nebo pomatením mysli bez své úmyslné viny neschopným k další službě a ku každému jinému výdělků, připočte se mu k jeho započítatelné služební době 10 let pro výměru odpočivného.

(2) Totéž platí, stane-li se duchovní (§ 33) ke službě neschopným pro úraz bez své úmyslné viny, za těchto podmínek:

1. úraz musí stihnouti duchovního, když konal určitý služební výkon, a musí s ním býti v bezprostřední souvislosti;

2. vyšetřováním zavedeným z úřední moci musí býti státním lékařem prokázáno, že neschopnost ke službě spočívá výlučně na úrazu;

3. neschopnost ke službě musí nastati do jednoho roku po úrazu;

4. nárok na příznivou výměru odpočivného musí býti uplatněn u úřadu, odpočivné poukazujícího, do jednoho roku po vzniku neschopnosti ke službě.

(3) Za okolností zvláštního zřetele hodných může ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí v případech odst. 2. přiznati odpočivné také ještě vyšší výměrou až do úplné částky platů započítatelných pro výměru odpočivného.

(4) Stane-li se duchovní (§ 33) neschopným k další službě a ke každému jinému výdělků pro jinou těžkou a nezhojitelnou nemoc než v prvním odstavci uvedené, která ho stihla bez jeho úmyslné viny, může mu ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí připočísti k jeho započítatelné době služební dobu až do 10 let pro výměru odpočivného.

V ý c h o v n é.

§ 39.

Duchovním ve výslužbě přísluší výchovné v té výši a potud, pokud by jim příslušelo za činné služby.

Vyrovňovací přídavek.

§ 40.

(1) Celkové odpočivné příjmy duchovního (§ 33) nesmějí být nižší, než jaké by mu příslušely podle posavadních předpisů státních, kdyby byl odešel do výslužby den před účinností zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.

(2) Rozdíl, o který jsou uvedené celkové příjmy větší, než celkové příjmy odpočivné příslušející podle tohoto zákona, náleží duchovnímu jako přídavek k odpočivným platům.

Odbytné.

§ 41.

Duchovní, kteří by nedokonavše ještě započítatelné služební doby deseti let, vystoupili z veřejné duchovní správy, pokud se týče ze služby naznačené v § 182, nikoli však následkem toho, že dobrovolně služby se vzdali, nebo že disciplinárně byli ze služby propuštěni, obdrží odbytné, které bude vyměřeno, za služební dobu až do pěti let jednonásobnou částkou pensijní základny (§ 29), za služební dobu delší než pětiletou dvojnásobnou částkou pensijní základny.

Podmínky nároku na vdovskou pensi.

§ 42.

Vdova po duchovním (§ 33), který zemřel v činné službě nebo v době úmrtí již měl odpočivné podle tohoto nařízení, má nárok na vdovskou pensi, jestliže

1. manželství bylo uzavřeno v činné službě nebo před ní a jest podle státních předpisů platné,

2. manžel v době uzavření sňatku ještě nepřekročil 60. rok věku, případně trvalo-li manželství, po 60. roce věku manželova uzavřené, ještě po čtyři roky nebo bylo-li v něm zplozeno dítě, a

3. vdova až do smrti manželovy s ním žila v manželském společenství nebo bylo-li manželství soudně rozsudkem rozvedeno, avšak nikoli vinou manželčinou.

Výměra vdovské pense.

§ 43.

(1) Vdovám po duchovních (§ 33) přísluší pense (zaopatřovací plat) v této výměře:

1. neměl-li manžel ještě nároku na odpočivné a zemřel-li za trvání služebního poměru, ve výši 40% pensijní základny,

2. jinak ve výši dvou třetin normálního odpočivného, jež měl manžel anebo na které by měl nárok, nejméně však 40% a nejvýše 50% pensijní základny.

(2) Za okolností hodných zvláštního zřetele může se povolit zaopatřovací požitek zcela nebo z části vdově, se kterou vstoupil duchovní do manželství teprve ve výslužbě nebo v činné službě po 60. roce věku.

(3) Ustanovení odst. 2. a 3., § 5, čl. I. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920, o změně některých ustanovení upravujících pensijní nároky a vstup do výslužby, jakož i o některých výhodách pro státní zaměstnance, platí obdobně.

Nejnižší výměra vdovské pense.

§ 44.

(1) Nejnižší roční výměra vdovské pense činí až včetně do 12 roků služební doby zemřelého duchovního, započítatelné pro výměru odpočivného, částku 6000 Kč ročně a počínajíc 13. rokem 6600 Kč ročně.

(2) Vdovská pense vyměřuje se z odpočivného, které by manželu náleželo podle příslušných pensijních předpisů bez ohledu na nejnižší výměru stanovenou v § 34; nedosahuje-li však takto vyměřená vdovská pense nejnižší výměry v odst. 1. stanovené, zvýší se na tuto nejnižší výměru.

(3) Tyto nejnižší částky (odst. 1. a 2.) snižují se na $\frac{2}{3}$, pokud se týče na $\frac{1}{3}$ za týchž podmínek jako kongrua duchovenstva aktivního (§ 14, odst. 2. a 3.).

Výchovné.

§ 45.

Vdovám po duchovních přísluší k zaopatřovacím platům (vdovské pensi) výchovné v té výši a potud, pokud by příslušelo manželu za činné služby.

Počátek a trvání vdovské pense.

§ 46.

(1) Nárok na vdovskou pensi počíná prvním dnem měsíce následujícího po zastavení aktivních aneb odpočivných platů manžela a trvá po dobu vdovství.

(2) Nároku na vdovskou pensi pozbývá vdova:

1. zemřela-li,
2. provdala-li se,
3. mešká-li mimo oblast republiky Československé bez svolení poukazujícího úřadu,
4. pozbyla-li československého státního občanství,
5. byla-li odsouzena rozsudkem trestního soudu, se kterým jest spojena ztráta nároku na odpočivné,
6. zřekla-li se nároku na pensí, na dobu zřeknutí.

(3) Nárok na vdovskou pensí pomíjí vždy koncem měsíce, ve kterém se zběhla událost působící pozbytí nároku na tuto pensí.

Vdovské odbytné.

§ 47.

(1) Vdova, již byla výplata pense zastavena proto, že se znovu provdala (§ 46, odst. 2., bod 2.), může si vyhraditi právo na posavadní vdovskou pensí pro ten případ, že by znovu ovdověla, nebo může, zřikajíc se této výhody, přijmouti odbytné.

(2) V prvním případě nabude zase nároku na bývalou pensí tehdy, když druhý její manžel zemřel, anebo když druhé manželství bylo pravoplatně zrušeno nebo prohlášeno za neplatné.

(3) Když však vdova má z druhého manželství nárok na vdovskou pensí z pokladny státní nebo z jiných prostředků veřejných, přísluší jí pouze jedna pense, a to v částce vyšší.

(4) Výplata vdovské pense počne se v těchto případech 1. dnem toho měsíce, který následuje po dni úmrtí, nebo po dni, kterým se počíná právní působnost soudního rozhodnutí.

(5) Odbytné může býti vyžádáno do tří let počínajíc dnem provdání a rovná se, jsou-li ta v den provdání nezaopatřené děti, mající nárok na zaopatřovací platy a mladší 24 let, jedné a půlroční, není-li těchto dětí, tříleté vdovské pensí v den provdání.

Příspěvky na výchovu.

§ 48.

(1) Manželským a adoptovaným dětem po duchovních (§ 33), jakož i schovancům náleží, pokud jsou nezaopatřeni, příspěvek na výchovu ve výši jedné pětiny vdovské pense pro každé z nich a to:

1. pro dcery nejdéle do dokonaného 24. roku,

2. pro syny nejdéle do dokonaného 21. roku, studují-li však na učilišti s řádným prospěchem, až do dokonaného 24. roku.

(2) Předpokladem práv v odst. 1. uvedených jest dále u dětí adoptovaných a schovanců, že adopce nebo přijetí stalo se ještě v činné službě duchovního, že duchovní dítě úplně vydržoval až do své smrti, že dítě jest a zůstává nemajetno.

(3) Po uvedené době (odst. 1.) může se příspěvek na výchovu zcela nebo z části povolit všem uvedeným dětem jenom, jsou-li nemajetny a jsou-li nad to pro těžkou tělesnou nebo duševní chorobu úplně neschopny samostatně si výživu opatřiti.

(4) Souhrn příspěvků na výchovu pro všechny děti nesmí převyšovati vdovskou pensí.

(5) Zvyšuje-li se vdovská pense podle ustanovení § 44, odst. 2., zvýší se zaopatřovací platy sirotek na výměru vyplývající z vdovské pense takto zvýšené.

(6) Jsou-li děti v zaopatření vdovy, vyplácí se příspěvek na výchovu vdově, jinak zákoným zástupcům dětí, po případě zletilým dětem samotným.

Počátek a trvání příspěvku na výchovu.

§ 49.

(1) Nárok na příspěvek na výchovu počíná od doby, od které přísluší vdovská pense, u pohrobků však dnem narození.

(2) Nárok na příspěvek na výchovu pomíjí obdobně podle ustanovení § 46, odst. 2. (vyjímajíc ustanovení odst. 2., bodu 6.), a dále

- a) pro dcery dovršením 24. roku,
- b) pro syny dovršením 21. roku; navštěvují-li však učiliště s náležitým prospěchem, nejdéle dovršením 24. roku,
- c) když dítě bylo jinak zaopatřeno.

Sirotčí pense.

§ 50.

(1) Nezaopatřeným dětem úplně osiřelým (jichž oba rodiče zemřeli) anebo jim na roven postaveným přísluší a v případech § 48, odst. 3. může se povolit na dobu uvedenou v témže paragrafu sirotčí pense v celkové částce jedné poloviny normální vdovské pense, kterou jejich matka nebo nevlastní matka měla, případně na kterou by byla měla nárok.

(2) Převyšoval-li by však úhrn normálních příspěvků na výchovu, který by byl podle § 48 náležel matce, pensi sirotčí, poukáže se tato přebývající částka jako přírůbek k pensi sirotčí podle hlav a to tím způsobem, že, kdykoli některé dítě pozbude práva k pensi, srazí se částka příspěvku na výchovu, který na toto dítě připadá, a to potud, až ona přebývající částka zmizí úplně a zbude toliko pense sirotčí úplným obnosem.

(3) Pense sirotčí i s přírůbky nesmí býti nikdy větší, než pense vdovská podle § 43 nebo § 44.

(4) Na děti naznačené v čl. I., § 8, odst. 2. zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. se ustanovení tohoto paragrafu nevztahuje. Jsou-li tu vedle těchto dětí děti manželské, mající právo na sirotčí pensi, nesmějí příspěvky na výchovu prvních se sirotčí pensí a přírůbky druhých přesahovati hranici uvedenou v předešlém odstavci.

(5) Mají-li nebo získají-li děti zmíněné v čl. I., § 8, odst. 2. zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. ještě jiný nárok na příspěvek na výchovu nebo sirotčí pensi z pokladny státní nebo z jiných prostředků veřejných (§ 18), započte se tento požitok do příspěvku na výchovu, jenž dítěti náleží podle tohoto nařízení.

Počátek a trvání sirotčí pense.

§ 51.

(1) Právo na sirotčí pensi počíná prvním dnem měsíce následujícího po zastavení vdovské pense, případně, není-li tu oprávněná vdova, prvním dnem měsíce, následujícího po dni, kterým byla zastavena výplata kongruálního platu nebo odpočívného otcova.

(2) Nárok na sirotčí pensi pomíjí obdobně jako nárok na příspěvek na výchovu (§ 49).

V ý c h o v n é.

§ 52.

K sirotčí pensí (sirotčímu důchodu) úplně osiřelých sirotek přísluší výchovné v té výši a potud, pokud by příslušelo otcí za činné služby.

R ů z n ě u s t a n o v e n í.

§ 53.

(1) Pravidelné odpočívání (odbytné) počítá se podle dat, jež jsou po ruce v evidenčním listu.

(2) Činí-li duchovní nárok na vyšší pravidelné odpočívání, nabývá ho teprve od oka-

mžiku, kdy uplatní a prokáže tento nárok, leč by mohl dokázati, že nemá viny na neúplném anebo nesprávném zápise v evidenčním listu.

(3) Toto ustanovení má působnost v obdobném smyslu, uplatní-li duchovní nárok na běžné odpočívání, které mu podle dat evidenčního listu nepřísluší. Částka přijatého snad odbytného srazí se v takovém případě v přiměřené lhůtě s běžného odpočívání, jež bylo dodatečně přiznáno.

§ 54.

V případech § 43, odst. 2. mohou se povolití příspěvky na výchovu a sirotčí pense i manželským dětem.

§ 55.

Běžné normální zaopatřovací platy vdovy a dětí duchovního, který zemřel ve výslužbě, nesmějí dohromady převyšovati normální odpočívání zemřelého.

§ 56.

Zemře-li duchovní pro úraz utrpěný bez svého úmyslného zavinění, a jsou-li tu předpoklady § 38, odst. 2., č. 1.—4., může ministerstvo školství a národní osvěty za zvláštních pozoruhodných okolností povolití jeho pozůstalým vyšší než pravidelné požitky zaopatřovací až do jedna a půl násobné výše těchto požitků.

Ú m r t n é.

§ 57.

Pozůstalým po duchovním, který zemřel v činné službě nebo ve výslužbě, náleží bez ohledu na jiné zákonné zaopatřovací platy úmrtné (pohřebné) ve výši tříměsíční částky pensijní základny (§ 29) nebo skutečně požívaného odpočívání.

§ 58.

(1) Úmrtné přísluší vdově. Zanechali-li manželé manželského spoluzití, nemá vdova nároku na pohřebné, leč by manželé byli žili odděleně jen pro výchovu dětí, ze zdravotních příčin, z hospodářských a podobných důvodů, jež nespočívají v jejich osobních vztazích.

(2) Nezanechal-li duchovní vdovy k nároku oprávněné, přísluší úmrtné nerozdílnou rukou nejprve manželským potomkům, kteří byli v péči zemřelého, a není-li takových, těm manželským potomkům, kteří hradili z vlastních prostředků útraty pohřbu stavu přiměřeného nebo — bylo-li o pohřeb jinak postaráno — ošetřovateli zemřelého v jeho poslední nemoci před smrtí.

(3) Ustanovení 2. odstavce platí obdobně ve prospěch zákonitých dědiců po svobodném aneb ovdovělém bezdětném duchovním.

(4) Ve všech jiných případech může být úmrtí zcela nebo z části povoleno osobám, které prokáží, že hradily z vlastních prostředků náklady na pohřeb aneb ošetřovaly zemřelého duchovního v jeho poslední nemoci před smrtí.

§ 59.

(1) Úmrtí podle §§ 57 a 58 příslušející pokazuje se k výplatě ve lhůtě co nejkratší na žádost, prokáže-li žadatel právní nárok na úmrtí.

(2) Úmrtí není podrobena dani důchodové.

Přeložení na odpočinek.

§ 60.

Při přeložení na odpočinek dočasný nebo trvalý má duchovní nárok na odpočívání jen tehdy, je-li dočasně nebo trvale nezpůsobilým k zastávání funkce.

§ 61.

Duchovní, kvieskovaní pro nezpůsobilost k zastávání funkce, jsou povinni podrobiti se k úřednímu vyšetření prohlídce úředního lékaře, aby se vyšetřilo, zda nezpůsobilost ještě trvá (§ 35, odst. 2., bod 8.). Při tomto šetření jest zejména též přihlížeti k činnosti kvieskovaného duchovního na dočasném odpočinku.

§ 62.

(1) Doba ztrávená na dočasném odpočinku není vpočítatelná pro dosažení zákonitých zvýšení nejnižšího příjmu (kongruy). Je-li duchovní znovu aktivován, započítá se doba ztrávená před kviescencí pro přiznání nejbližších zvýšení nejnižšího příjmu (kongruy) do té míry, pokud bylo lze jí pro takové přiznání vůbec započísti.

(2) Byl-li duchovní přeložen na dočasný odpočinek s odbytným a byl-li znovu aktivován v době, podle které bylo odbytné vypočteno, jest vybrati příjem, o který dostal více, nejdéle do dvou let srážkami s platu.

Rízení při přeložení na odpočinek.

§ 63.

Duchovní, který se uchází o to, aby byl přeložen na odpočinek, předloží náležitou žádost příslušnému církevnímu úřadu, který ji zašle

se svým vyjádřením úřadu, vedoucímu evidenční list tohoto duchovního; tento úřad (§ 24) rozhoduje o nároku na odpočívání. V žádosti musí duchovní uvést všechna potřebná data o svém služebním postavení.

Vystoupení ze služebního (odpočinkového) poměru.

§ 64.

Vystoupením ze služebního (odpočinkového) poměru pozbývá duchovní pro sebe i pro své příslušníky všech práv a nároků z toho o poměru plynoucích.

Převod premiové rezervy.

§ 65.

(1) Pro přestupy duchovních (§ 4 nebo 182) z činné služby v kongruální církvi (náboženské společnosti) nebo v nekongruální církvi (náboženské společnosti), jestliže jsou její duchovní podle čl. I., § 2, odst. 1., bodu 3. zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., o pensijním pojištění, vyňati z pojistné povinnosti, do služby pojištěné podle tohoto zákona, jakož i pro přestupy osob pojištěných podle tohoto zákona do služby některé z církví (náboženských společností) shora uvedených, platí ustanovení § 68, odst. 2., cit. zákona.

(2) Ku převodu premiových rezerv za duchovní přestoupilé do služby pojištěné podle zákona č. 89/1920 Sb. z. a n. je povinen příjemce pensijního příspěvku placeného těmito duchovními.

Výplata odpočívacích a zaopatřovacích platů v tuzemsku.

§ 66.

Odpočívání a zaopatřovací platy podle tohoto nařízení vyplácejí se poštovním úřadem šekovým do rukou oprávněného.

Výplata odpočívacích a zaopatřovacích platů do ciziny.

§ 67.

(1) Ministerstvo školství a národní osvěty může v dohodě s ministerstvem financí a ministerstvem zahraničních věcí udělit povolení, aby oprávněný se směl zdržovati v cizině a tam požívat odpočívacích (zaopatřovacích) platů.

(2) Platy v prvním odstavci naznačené mohou se vypláceti u některé státní pokladny

Československé republiky oprávněnému osobně nebo jeho zmocněnci neb, pokud jiný způsob výplaty není možný, u pokladny místně příslušného zastupitelského úřadu Československé republiky v cizině.

§ 68.

(1) Žádosti, aby bylo uděleno povolení v § 67 dotčené, buďte podány u politického úřadu II. stolice bydliště oprávněného, pokud se týče u úřadu odpočivné poukazujícího.

(2) Tímto úřadem budou tyto žádosti předloženy ministerstvu školství a národní osvěty k rozhodnutí, když byla vykonána šetření, kterých snad je třeba, která však se mají omezit na nezbytně potřebnou míru, zejména na zjištění okolností dávajících příčinu k žádosti, a která buďte provedena s co možná největším urychlením.

(3) Žádosti, kterými oprávněnci, jímž bylo povoleno požívatí platu v určitém cizozemském státu, žádají, aby jim bylo povoleno požívatí ho v jiném státu, buďte podány u ministerstva školství a národní osvěty, ač je-li takového povolení vůbec třeba (§ 74, odst. 4.).

§ 69.

(1) Není třeba zvláštního povolení k požívání příspěvků na výchovu (příspěvku na výchovu z milosti) sirotky v cizozemsku se zdržujícími, pokud oprávněná matka o jejich výživu pečující bydlí v tuzemsku. Avšak buď žádáno za povolení, aby tyto příspěvky směly požívány býti v cizině, také při těch příspěvcích na výchovu (příspěvcích na výchovu z milosti), které jsou poukázány sirotku v tuzemsku přebývajícímu, jehož matka sice se stará o jeho výživu, avšak zdržuje se v cizozemsku.

(2) Aby byly sirotčí pense požívány a brány v cizozemsku, pokud se sirotci tam zdržují, neb aby byly požívány a brány odpočivné a zaopatřovací platy pro osoby pod opatrovnictví postavené za jejich pobytu v cizozemsku, k tomu je třeba po každé příslušného povolení bez ohledu na pobyt poručníkův aneb opatrovníkův.

§ 70.

(1) Platy vybírají se u pokladen v tuzemsku, když se předloží pensijní dekret a kvitance oprávněného zpravidla vlastní rukou podepsané a řádně kolkované, které ostatně mají býti vyhotoveny podle všeobecných pokladních a súčtovacích předpisů; zaopatřovací platy, které se vybírají u pokladen v cizozemsku, vyplácejí se bez předložení pensijního

deketu na neolkované kvitance oprávněného vlastní rukou podepsané, kdežto příslušný kolek kvitanční jakož i případný poplatek za úřední úkon zastupitelského úřadu odečte se straně od vyplácené kvoty.

(2) Podpisy příjemců musí býti zpravidla ověřeny některým místně příslušným zastupitelským úřadem Československé republiky.

§ 71.

(1) Na kvitancích o vdovských pensích, příspěvcích na výchovu, sirotčích pensích anebo zaopatřovacích platech z milosti (příspěvcích na výchovu z milosti, nebo na obmezený čas povolených darech z milosti) buď potvrzeno, že dále trvá vdovství a nezaopatřenost podělených stran.

(2) Kvitance o všech odpočivných a zaopatřovacích platech oprávněných, kteří bydlí ve Spojených státech Severní Ameriky, musí kromě toho býti opatřeny výslovným potvrzením, že jest oprávněný ještě československým státním občanem.

§ 72.

(1) Potvrzení uvedená v § 71 vyznačí se na kvitanci. Udílí je zpravidla místně příslušný československý zastupitelský úřad.

(2) Má-li příjemce své bydliště mimo sídlo zastupitelského úřadu, postačí potvrzení příslušného místního úřadu cizozemského, bude-li zastupitelským úřadem ověřeno. Totéž platí o ověření, zmíněných v § 70, odst. 2.

(3) V případech, ve kterých by předložení tohoto ověření nebo potvrzení bylo spojeno pro stranu s nepoměrně velikými obtížemi (ztrátou času, velikými výdaji), ministerstvo školství a národní osvěty, které povolilo požívání v cizozemsku, může dovoliti v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí a ministerstvem financí výjimečně potvrzení jinými orgány.

§ 73.

(1) Odpočivné a zaopatřovací platy, kterých požívatí povoleno bylo oprávněnému za jeho pobytu v cizozemsku, mohou k výplatě chovány býti podle žádosti strany buď u toho tuzemského platebního místa, u kterého byly vypláceny, nežli bylo dotčené povolení dáno, neb u jiného tuzemského platebního místa oznámeného osobou k odpočivnému a zaopatřovacímu platu oprávněnou nebo mohou býti poukázány některé pokladně v cizozemsku.

(2) U tuzemské pokladny vybírá se plat stranou samou neb osobou od ní pojmenovanou, která má býti ověřenou plnou mocí zmoc-

něna vybíratí odpočivný a zaopatřovací plat a která má předložiti plnou moc při každém vybírání platu. Zmocnění ku kvitování odpočivných a zaopatřovacích platů jest toliko tenkrát přípustno, když oprávněný následkem nějaké vady nemůže se podepsati.

(3) Zaměstnanci úřadu, který vyplácí odpočivný a zaopatřovací plat, nemohou býti ustanoveni za plnomocníky.

§ 74.

(1) Odpočivné a zaopatřovací platy budou poukázány pokladnám zastupitelských úřadů Československé republiky ministerstvem školství a národní osvěty se souhlasem a prostřednictvím ministerstva věcí zahraničních, předpokládajíc, že bylo uděleno povolení požívati jich v cizozemsku (§ 67).

(2) Vyplácení nemůže býti konáno u těch konsulárních úřadů, které, jako čestné úřady, nejsou opatřeny služebními penězi.

(3) Odpočivné a zaopatřovací platy soudními obstavkami stížené nemohou býti poukazovány u pokladen zastupitelských úřadů Československé republiky.

(4) Bylo-li povolení požívati platu v cizozemsku uděleno na dobu pobytu v některém určitém státu, nebo v cizozemsku vůbec, nepotřebuje oprávněný zvláštního povolení ke změně bydliště v tomto státu nebo v cizozemsku vůbec.

(5) Žádosti, aby odpočivné a zaopatřovací platy, které se vyplácejí u pokladen některého zastupitelského úřadu Československé republiky, byly poukázány na pokladnu některého jiného zastupitelského úřadu Československé republiky, buďte podány ministerstvu zahraničních věcí.

§ 75.

(1) Pokud nebude jinak nařízeno, nepouští se vyplácející platy osobám k zaopatření oprávněným, kterým bylo povoleno požívati jich v cizozemsku, poštovním úřadem šekovým (připsáním k dobru na účet oprávněného v odúčtovacím řízení poštovního úřadu šekového) nebo zasláním do cizozemska poštovní poukázkou.

(2) Avšak odpočivné a zaopatřovací platy, k jichž požívání v cizozemsku bylo dáno povolení v § 67 požadované, mohou k žádosti oprávněného býti poukazovány poste restante u určitého tuzemského poštovního úřadu, byly-li oprávněnému před tím, než mu bylo dáno povolení pro cizozemsko, platy vypláceny

poštovním úřadem šekovým a vrací-li se oprávněný v pravidelných lhůtách do tuzemska; lhůty, po které se takové zásilky uschovaly u poštovního úřadu dodacího, jsou ustanoveny dodacími předpisy pro poštovní zásilky. Na tyto případy vztahují se v tuzemsku platné podmínky pro vybírání platů.

§ 76.

(1) Odpočivné a zaopatřovací platy buďte zastaveny koncem toho měsíce, ve kterém zaniklo právo je bráti, ač-li již v poukazovacím nařízení nebyla uvedena určitá lhůta, kterou mají býti zastaveny, pokud se týče buďte zastaveny koncem toho měsíce, ve kterém zaniklo povolení v cizině jich požívati.

(2) Odpočivné a zaopatřovací platy, které zanikly podle svých zákonných podmínek následkem toho, že oprávněný nabyl jiného zaopatření (§ 77), a které později opět ožily, poněvadž oprávněný pozbyl jiného zaopatření, buďte opět poukázány dnem, kterého pozbyl takového zaopatření.

Z a o p a t ř e n í.

§ 77.

(1) Zaopatřením se rozumí s obmezeními dole dotčenými:

1. dosáhne-li kdo veřejné nebo soukromé služby s peněžními nebo naturálními platy;

2. vstoupí-li do nadačního ústavu nebo kláštera, přijme-li se do kněžského semináře nebo dostane-li bezplatné místo v některém státním nebo státem nadaném, pokud se týče pod vrchní správou státu postaveném veřejném vychovávacím, vzdělávacím anebo zaopatřovacím ústavu, když ústav anebo příslušné fondy mají hraditi všechny potřeby osob tam umístěných (a to také za obvyklých prázdnin);

3. dosáhne-li některé nadace nebo nadačního místa;

4. vstoupí-li do učení k některému obchodníku nebo živnostníku, umělci atd., hradí-li bez úplaty učením pán všechny potřeby učňovy;

5. nastoupí-li živnost anebo jinaký samostatný podnik;

6. vstoupí-li do vojska se služebním platem nebo žoldem;

7. provdává-li se ženský sirotek;

8. když strany podělené zaopatřovacími platy z milosti dosáhnou jiných příjmů nebo nějakého jmění.

(2) Školní a studijní stipendia nepokládají se za zaopatření bez ohledu na obnos; rovněž vstup do ženského kláštera, který se zabývá výchovou nebo nemocenským ošetřováním, nepokládá se za zaopatření.

(3) Za zaopatření ve smyslu těchto ustanovení pokládá se požitek toliko tenkrát,

a) když u příspěvků na vychování a sirotčích pensí, bez rozdílu, náležejí-li podle zákona nebo byly-li propůjčeny z milosti, v případech 1. a 6. příslušný služební plat, v případě 3. nadační požitek a v případě 5. ryzí výtěžek dosahuje nebo přesahuje částku 4.000 Kč;

b) když u darů z milosti (u pensí z milosti) v případech 1., 3., 5., 6. a 8. příslušný služební plat, nadační požitek, ryzí výtěžek nebo jinaký příjem dosahuje nebo přesahuje 4000 Kč, pokud se týče je-li výměra zaopatřovacího platu vyšší, ji dosahuje nebo přesahuje.

(4) Při příjmech, které záleží v naturálních, hodnota bytu buď oceněna $\frac{1}{5}$, hodnota úplné celoroční stravy $\frac{2}{5}$, hodnota úplné celoroční stravy i s bytem, oděvem a prádlem $\frac{4}{5}$ a teprve in natura vykonávané zapravování veškerých potřeb buď oceněno $\frac{5}{5}$ minimální částky 4000 Kč nebo je-li výměra zaopatřovacího platu vyšší, tedy této výměry.

(5) Pro zastavení výplaty státního odpočivného a zaopatřovacího platu jest nerozhodno, je-li postavení definitivní či toliko prozatímní, vyplácí-li se služné nebo mzda denně, týdně, měsíčně nebo v jiných lhůtách a jeli postavení spojeno se způsobilostí k pensí nebo ne.

(6) Nastane-li zaopatření ve smyslu předchozích ustanovení, buďte zastaveny příspěvky na výchovu, sirotčí pense a ty dary z milosti, jejichž požitek jest výslovně vázán na podmínku nezaopatřenosti.

(7) Výjimky z toho mohou býti povoleny ministerstvem školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí toliko v případech zvláštního zřetele hodných.

(8) Nárok na příspěvek na výchovu nebo sirotčí pense opět oživne, když zaopatření před dosažením normálního věku klesne pod výměru v odstavci 3., v položce a) stanovenou nebo docela zanikne.

Exekuce na odpočivné a zaopatřovací platy.

§ 78.

Ohledně exekuce na odpočivné a zaopatřovací

platy platí ustanovení zákona č. 314/1920 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 177/1924 Sb. z. a n.

Ostatní předpisy o odpočivných a zaopatřovacích platech.

§ 79.

(1) Také všechny ostatní předpisy o odpočivných a zaopatřovacích platech státních pragmatikálních úředníků a pozůstalých po nich, jmenovitě též předpisy o spolupůsobení finančních úřadů a předpisy o kumulaci požitků platí obdobou i pro duchovní (§ 33) a jich pozůstalé s úchyly, stanovenými v § 2 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.

(2) Pense z milosti, dary a přídavky z milosti k pensím započítávají se do odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.

ČÁST TŘETÍ.

Doplňování místních příjmů duchovenstva církví a náboženských společností kongruálních.

Díl I.

Společná ustanovení.

Kongruální doplněk. Lustrum.

§ 80.

(1) Na kongruální mez (§ 2) počítaje v to příslušné výchovné doplňuje se ryzí příjem duchovního spojený bezprostředně s příslušným duchovním místem a funkcí a zaokrouhlený dolů tak, aby příslušný kongruální doplněk, pokud se týče jeho dvě třetiny nebo jedna třetina byly dělitelný dvanácti.

(2) Tento příjem stanoví se vždy na pět let (lustrum) napřed, podle průměru posledních tří let lustru předcházejících. První pětiletí počíná dnem 1. ledna 1926.

Příznávka.

§ 81.

Ryzí příjem duchovního stanoví se podle příznávky (fasse), kterou podají všichni duchovní (§§ 4 a 182) kongruálních církví a náboženských společností, kteří majíce nějaké příjmy s místem a funkcí spojené žádají o doplnění kongruy nebo kteří nemajíce takových příjmů žádají, aby jim kongrua byla poskytnuta.

Lhůta pro předložení příznávek.

§ 82.

(1) Příznávky (fasse) bud'těž podány u příslušného nadřízeného církevního úřadu (§ 6) a to v prvním pětiletí 1926—1930 ve lhůtě čtyř měsíců po vydání tohoto nařízení, pro další pětiletí v posledních dvou měsících před počátkem příslušného lustra.

(2) Tato lhůta může býti úřadem poukazujícím kongruální doplňky prodloužena z důležitých důvodů nejvýše o další čtyři měsíce.

(3) Žádosti o prodloužení lhůty bud'těž podány 15 dní před koncem lhůty přímo úřadu poukazujícímu kongruální doplňky. Důležité důvody bud'těž prokázány.

(4) Není-li příznávka podána ve lhůtě pravidelné (odst. 1.) nebo prodloužené (odst. 2.), zastaví se duchovnímu, který bral v posledním lustru kongruální doplněk a příznávky včas nepodal, výplata kongruálního doplňku od počátku měsíce, následujícího po dni, kdy uplynula pravidelná nebo prodloužená lhůta; u duchovního pak, který nebral posud kongruálního doplňku a příznávky včas nepodal, předpokládá se, že s jeho místem a funkcí jsou spojeny dostatečné příjmy hradící celý kongruální plat duchovního.

§ 83.

(1) Podá-li duchovní příznávku dodatečně po uplynutí lhůty, lze příslušný kongruální doplněk poukázati teprve od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy dodatečná příznávka byla podána. Tento poukaz může však býti vydán pouze tehdy, bylo-li předchozím úředním místním šetřením nade vši pochybnost prokázáno, že duchovní má skutečně nárok na kongruální doplněk.

(2) Útraty místního úředního šetření (odst. 1.), jež zařídí úřad poukazující kongruální doplňky a k němuž přibere i potřebné znalce, hradí duchovní, jehož opomenutí bylo příčinou tohoto řízení.

§ 84.

(1) Ustanovení § 83 neplatí, bylo-li místo duchovního neobsazeno za lhůty stanovené pro předložení příznávek a byla-li příznávka podána do dvou měsíců po opětném obsazení místa. O prodloužení této lhůty platí obdobně ustanovení § 82, odst. 2.—4.

(2) V případech naznačených v odst. 1. poukazuje se doplněk kongruy ode dne skutečného obsazení místa, jsou-li splněny ostatní zákonné podmínky.

Vzorec příznávky.

§ 85.

Příznávka budiž podána trojmo podle vzorce, který předepíše ministerstvo školství a národní osvěty, a budiž podepsána vlastní rukou duchovního, jehož se týče.

§ 86.

Jeden exemplář přezkoušené a upravené příznávky zůstane uložen u úřadu poukazujícího kongruální doplňky, druhý exemplář u příslušného nadřízeného církevního úřadu (§ 6) a třetí exemplář vrátí se duchovnímu s rozhodnutím o kongruálním doplňku a s přílohami, pokud jich úřad nepotřebuje.

Díl II.

Doplňování místních příjmů duchovenstva katolické církve všech ritů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Příslušnost politického úřadu
II. stolice.

§ 87.

(1) Zdali a pokud doplněk podle § 80 má býti v tom kterém případě dán, o tom rozhoduje politický úřad II. stolice podle příznávky, která budiž podána prostřednictvím ordinariátu.

(2) Politický úřad II. stolice, shledá-li, že příznávka má formální vady, vrátí ji k doplnění neb opravě. Neshledá-li formálních závad, zašle příznávku politickému úřadu I. stolice, aby zjistil výnos nemovitostí a dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních a po případě jiné příjmy, přezkoumal, zda jsou příznány všechny příjmy a zda vydaje jsou správně započteny, neb aby vyšetřil a objasnil některé věci, kde toho byla shledána potřeba.

Započítatelné příjmy.

§ 88.

Jakožto příjem bud'tě čítány toliko tyto položky:

a) skutečný výnos nemovitostí (mimo farní budovu), zjištěný podle § 91 politickým úřadem I. stolice;

b) výnos z jistin, z práv požitečných a ze živnostenských závodů;

c) pevné důchody (renty) a dotace v penězích, v hodnotě peněžité nebo v přírodninách;

přírodniny buďte čítány se srážkou 20% z hrubého výtěžku pro menší jakost a jakožto náklad na vydobývání. Výjimkou lze z ohledů slušnosti při b) a c) za příčinou nákladů na dobývání úroků jistinných anebo důchodů povolití přiměřenou srážku;

d) příjem z přebytků místního jmění koštelního, pokud takových přebytků může býti upotřebeno k účelům dotačním;

e) dávky placené u příležitosti úředních výkonů duchovních, započítané podle ustanovení §§ 95 a 96.

§ 89.

Ze započtení jest vyloučen výnos nadací s určitou částkou zřízených za mše a jiné úkony bohoslužebné.

§ 90.

Výnosy z majetku, který po účinnosti zákona č. 176/1898 ř. z., t. j. po 1. říjnu 1898 štědrými úkony některému obročí přibyl anebo přibude, jsou vyloučeny ze započtení.

Výnos nemovitostí.

§ 91.

(1) Skutečný výnos nemovitostí zjišťuje politický úřad I. stolice podle příznávky beneficiátovy a při tom hledí:

a) u pozemků pronajatých k pachtovnému, které bylo smluvně sjednáno. Je-li pachtovně se zřetelem k místním poměrům nepřiměřeně nízké, postupuje se podle ustanovení lit. c);

b) u pozemků, pro něž bylo pachtovně úředně stanoveno nebo soudně upraveno, k tomuto pachtovnému;

c) u pozemků vedených ve vlastní správě k obvyklé nájemní hodnotě pozemků podobné jakosti v témže místě nebo v okolí, zjištěné podle průměru posledních tří let lustru předcházejících;

d) u pronajatých budov aneb u pronajatých částí budov (místností) k nájemnému podle nájemní smlouvy, při čemž odečte případnou zákonitou částku na udržování budov a na amortisaci, ovšem s ohledem na ustanovení § 151 zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních, pouze pokud jde o I. lustrum; není-li však nájemné z pronajatých budov aneb místností přiměřeno, přihlíží k nájemní hodnotě pronajaté budovy nebo místnosti podobné ceny v témže místě nebo okolí, zjištěné podle průměru posledních tří let lustru předcházejících.

(2) Nemá-li tento úřad pochybnosti o správnosti příznávky, pokud jde o výnos nemovitostí, potvrdí příznávku, pokud se týká tohoto příjmu.

(3) Má-li však pochybnosti o tom, zda výnos nemovitostí byl správně přiznán, přezkoumá vhodným způsobem tento výnos, máje při tom zřeteli k místním, hospodářským a sociálním poměrům, k výdajům spojeným s obděláváním pozemků a s jich správou a přihlížeje k zásadám, stanoveným v odst. 1. a 2. a k tomu, zda všechny příjmy s místem spojené byly správně přiznány. Uzná-li toho potřebu, zavede ve věci šetření po případě za součinnosti měřovacího úřadu (berní správy) a jiných veřejných úřadů. Není-li zjištění tohoto výnosu jinak možno, nařídí odhad, ke kterému přivolá dva znalce. Výsledek šetření budiž sdělen duchovnímu, aby k němu mohl protokolárně nebo písemným vyjádřením zaujati stanovisko.

(4) Ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí vydá směrnice ohledně zjednodušení zjišťování v odstavci 3. uvedeného.

Farní budova.

§ 92.

Do příjmu nezapočítává se ani užitek z farní budovy ani užitek z nepronajatých hospodářských budov a nádvoří k ní příslušejících.

Záznamy o příjmech z nemovitostí.

§ 93.

Duchovní, mající příjmy z nemovitostí, jsou od vydání tohoto nařízení povinni vésti podrobné záznamy o příjmech z těchto nemovitostí a o jejich výdajích a předložiti tyto záznamy na požádání politickým úřadům I. stolice.

Změny jakostní třídy pozemků.

§ 94.

Kromě toho jsou povinni včas oznámiti příslušnému katastrálnímu úřadu měřičskému každou trvalou změnu vzdělávání pozemků nebo jakostní třídy pozemku (na př. v důsledku provedených zařízení melioračních anebo zrušení vinice a pod.), aby mohl býti katastrální výtěžek znovu odhadnut.

Výnos dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních.

§ 95.

Dávky placené u příležitosti úředních výkonů duchovních se paušalisují pro každou

duchovní správu, která na počátku lustra neměla podle posledního úředního sčítání lidu více než 12.000 příslušníků dotyčného vyznání, částkou 50 h za každého příslušníka tohoto vyznání a do fassovního příjmu jednotlivých duchovních započítávají se kvotou na percipienta připadající.

§ 96.

(1) Duchovním, ustanoveným u duchovní správy (§ 4), která na počátku lustra měla podle posledního úředního sčítání lidu více než 12.000 příslušníků dotyčného vyznání, započítávají se dávky uvedené v § 95 průměrem skutečného výnosu posledních tří let lustru předcházejících, který se zjišťuje přiznáním percipientovým.

(2) Správnost přiznávky zjišťuje politický úřad I. stolice.

(3) Nemá-li tento úřad pochybností o správnosti přiznávky, pokud jde o výnos těchto dávek, nebo přizná-li duchovní výnos těchto dávek v takové výši, že se rovná částce 1 Kč za každého příslušného dotyčného vyznání podle posledního úředního sčítání lidu, potvrdí přiznávku, pokud se týká tohoto příjmu.

(4) Má-li však pochybnosti o tom, zda výnos těchto dávek byl správně přiznán, přezkoumá přiznávku vhodným způsobem, máje při tom zřetel k místním, hospodářským a sociálním poměrům a vyžádav si posudek biskupské konsistoře. Při tomto šetření přicházejí v úvahu pouze dávky placené za vlastní úřední výkon duchovní, nikoli však náhrada za propůjčení vyžádané výzdoby, odměna za objednané hudební a pěvecké výkony a příplatky za vyžádané cesty. Výsledek šetření budíž sdělen dotyčnému duchovnímu, aby k němu mohl protokolárně nebo písemným vyjádřením zaujmouti stanovisko.

§ 97.

(1) Duchovní ustanovení při správě farních úřadů naznačených v § 96, jsou od vydání tohoto nařízení povinni vésti výkaz o příjmech z dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních, v tomto výkazu vyznačovatí jména stran, přijaté částky a na požádání předložití tento výkaz politickému úřadu I. stolice k nahlédnutí.

(2) Povinnosti vésti výkazy o příjmech z dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních sprostředkují jsou duchovní, kteří za každého příslušníka vyznání přiznávají částku v § 96, odst. 3., naznačenou.

Naturální dávky (plnění).

§ 98.

(1) Ministerstvo školství a národní osvěty může zmocnití politické úřady II. stolice, aby z příjmů v přiznávce uvedených vyloučily:

a) naturální dávku (plnění) veřejno-právní i soukromoprávní povahy, která po dobu 40 let nebyla odváděna,

b) naturální dávku (plnění), jejíž skutečná nynější peněžitá hodnota, zjištěná politickým úřadem I. stolice, nepřesahuje u žádného z jednotlivců touto dávkou povinných částku 20 Kč ročně.

(2) Tyto dávky mohou však býti z příjmů vyloučeny pouze tehdy, požádá-li o to zvláště příslušný duchovní za souhlasu jednotlivců těmito dávkami povinných a vzdá-li se zároveň za sebe i své právní nástupce trvale nároku na tyto dávky a biskupská konsistoř toto vzdání schválí.

§ 99.

(1) Ostatní naturální dávky (plnění), jež nejsou uvedeny v § 98, lze do konce roku 1930 vykoupiti peněžitou částkou, která se rovná aspoň třem čtvrtinám skutečné nynější peněžité hodnoty těchto dávek (plnění) kapitalizovaných 6%. Tuto peněžitou hodnotu zjišťuje politický úřad I. stolice.

(2) Podmínkou výkupu (odst. 1.) jest, aby se obě strany o výkupu dohodly, biskupská konsistoř s ním souhlasila a dohoda byla podle ustanovení § 51 zákona ze dne 7. května 1874, č. 50 ř. z., o úpravě zevních poměrů katolické církve, a ministerského nařízení ze dne 20. června 1860, č. 162 ř. z., o zřízení a zavazeni jmění katolických kostelů, obročí a církevních ústavů, předložena ke schválení, pokud se týče k dalšímu řízení politickému úřadu II. stolice.

(3) Výkupní částka připojí se k obročnímu jmění, uloží se na úrok s pupilární jistotou podle platných předpisův a do přiznávky duchovního vloží se jako příjem důchod z tohoto jmění.

(4) Po roce 1930 lze tyto naturální dávky (plnění) vykoupiti pouze za normálních podmínek bez úlev naznačených v odst. 1.

Započítatelné výdaje.

§ 100.

Jakožto výdaje budtež do přiznávky vřaděny:

a) z přiznaných příjmů (§ 88) vybírané státní daně, zemské, okresní a obecní přírážky a jiné příspěvky k účelům veřejným na základě některého zákona placené, jakož i poplatkový ekvivalent, pokud duchovnímu byly předepsány v posledních třech letech lustru předcházejících, kromě výjimky v § 102, odst. 1., lit. c) a g);

b) kancelářské výdaje na vedení matrik v částce naznačené v § 103, leč by tyto výdaje byly zapravovány ze jmění kostelního neb od některé jiné osoby k tomu zavázané;

c) výdaje spojené s vedením úřadu dekanátního (okresního vikářství) v částce naznačené v § 104;

d) výdaje na peněžích a hodnotě peněžité spočívající na závazku, který by na příjmu váznul. Sem náleží zejména dávky pomocným kněžím, které na základě určitých titulů právních zavazují příjem obroční;

e) nařízená náhrada za mše náboženského fondu, které na doplňku kongruy váznou;

f) stálé kromobyčejné výdaje na zabezpečení potřebné vody.

§ 101.

(1) Pojistné připadající na zaměstnavatele podle § 30 zákona č. 221/1925 Sb. z. a n., lze již v prvním lustru zařaditi do přírážky jako výdaj, ač nebylo placeno v posledních třech letech lustru předcházejících.

(2) Totéž platí i o poplatkovém ekvivalentu, byl-li za celé lustrum předepsán. Jinak může býti použito ustanovení § 117.

Výdaje nezapočítatelné.

§ 102.

(1) Jakožto výdaje nemohou býti v příznávce započteny:

a) všelijaké výdaje, které se vztahují k osobní výživě (domácnosti),

b) výdaje, které podle platných předpisů vznikají udržováním farských budov v dobrém stavu,

c) daň důchodová (bývalá daň z příjmu podle zákona ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z.),

d) pensijní příspěvek (§ 30),

e) poplatkový paušál (§ 106),

f) pojistné (příspěvky k nemocenskému pojištění) podle § 30 zákona č. 221/1925 Sb. z. a n., pokud připadá na duchovního jakožto zaměstnance,

g) případná domovní daň a přírážky k ní předepsané z farní budovy (§ 92).

(2) Výdaje spojené s obděláváním pozemků a s jich správou nemohou býti uvedeny v příznávce (fassi), ježto se na ně bere zřetel při zjištění skutečného výnosu (§ 91).

Kancelářské výdaje.

§ 103.

Kancelářské výdaje na vedení matrik [§ 100, lit. b)], počítaje v to i výdaje na opatřování, opravy a vazby matrik, kde tyto výdaje nejsou zapravovány ze jmění kostelního nebo jinou osobou k tomu zavázanou, buďte v příznávce započítávány podle počtu přířazených příslušníků vyznání, a to pro duchovní správy do 12.000 příslušníků vyznání (§ 95) částkou 30 h a pro duchovní správy s více než 12.000 příslušníků vyznání (§ 96) částkou 40 h za každého příslušníka dotyčného vyznání podle posledního úředního sčítání lidu.

Vikariátní výdaje.

§ 104.

Výdaje spojené s vedením úřadů dekanátních (okresního vikářství) [§ 100, lit. c)], započítávají se v příznávce do výdajů částkou 2000 Kč bez rozdílu míst.

Příspěvek na stavební opravy.

§ 105.

Kdo má příspěvek z náboženského fondu na doplnění zákonné kongruy, stanovené zákonem č. 122/1926 Sb. z. a n., nepřispívá ničím na větší opravy budov podle oběžníku českého zemského gubernia ze dne 23. května 1806, bodu 3. a dalších, pokud se týče podle § 5 zákona ze dne 2. dubna 1864, č. 11 mor. z. z. anebo podle § 5 zákona ze dne 15. listopadu 1863, č. 2 slez. z. z. r. 1864.

Poplatkový paušál.

§ 106.

Poplatkovým paušálem [§ 102, odst. 1., lit. e)] rozumí se poplatek ze služebních smluv, stanovený § 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 295 Sb. z. a n., o poplatku ze služebních smluv, pokud se týče § 1 vládního nařízení ze dne 1. prosince 1921, č. 437 Sb. z. a n., a placený za udělení (propůjčení, jmenování, zmocnění, volení a pod.) úřadů (církevních obročí, funkcí) a za přijetí do stálých aneb opětovných služeb. Tento roční paušál činí půl procenta ze všech požitků peněžitých i nepeněžitých spojených s takovými úřady a službami

beze zření na to, kdy se udělení to stalo a jaké změny na požitech byly provedeny.

Přílohy příznávky.

§ 107.

(1) K jednomu exempláři příznávky bud'těž přiloženy:

a) inventář jmění obročního z toho roku, ve kterém příznávka se podává,

b) podrobný výkaz veškerých jakkoli jmenovaných příjmů dotyčného duchovního, které mu plynou z náboženského fondu nebo z jiných veřejných prostředků (§ 18),

c) doklady naznačené v §§ 108—109.

(2) Podání, kterými se předkládají příznávky, jakož i příznávky samy a jich doklady jsou podle sazební položky 75 b) poplatkového zákona kolku prosty. Doklady označí se poznámkou: „Ve věci kongruy kolku prosto“.

(3) Rovněž jsou kolku prosty žádosti, kterými duchovní žádá úřady o průkazní listiny (doklady).

Doklady příjmů.

§ 108.

Pokud jde o jednotlivé položky příjmů a jich dotvrzení, bud'těž zachovávána tato pravidla:

a) Skutečný výnos pozemků, které jsou bud' vlastnictvím církevního obročí, nebo toliko propůjčeny k požívání, bud' doložen pozemnostním archem vydaným od berního úřadu; jde-li o pozemky pronajaté, bud'těž kromě toho předloženy opis pronájemní smlouvy, ověřený soudem nebo veřejným notářem, a potvrzení o výtěžku nájemním vydané vyměřovacím úřadem.

b) Nájemní výtěžek z pronajatých budov prokázán bud' potvrzením vydaným od vyměřovacího úřadu.

c) Výnos z jistin bud' dotvrzen výkazem, ve kterém jednotlivé jistiny jsou uvedeny podle své číselné částky, podle své míry úrokové a podle podrobných známek těch kterých dlužních úpisů.

d) Výnos z práv požitečných (z práva propi-
načního, z práva na odběr dřeva, z práva pa-
stevního, z práva rybářského atd.), ze závodů
živnostenských a ze stálých dotací v přírod-
ninách přiznán bud' čistým výnosem podle průměru tří posledních let lustru předcházejících a dotvrzen listinami (smlouvami nájemními, potvrzeními o cenách tržních anebo potvrzeními odhadními atd.), které jsou způsobily do-

ložiti číslíce výnosu uvedené příznávajícím duchovním.

Je-li tento výnos zjevný z hlavních knih a zápisů vyměřovacího úřadu, tedy základem jest číslíce výnosu právě tam posledně vykázaná a ku příznávce pak bud' přiloženo potvrzení o tom, vydané vyměřovacím úřadem.

Jestliže by se žádalo za srážku nějakou z výnosu jistin anebo důchodů podle § 88, lit. c), tedy žádost tato budiž v příznávce v rubrice „Poznámky“ náležitě odůvodněna a může jen tehdy býti uznána, jde-li při tom o nutné, pravidelně se opakující, zvláštními okolnostmi a místními poměry způsobené výdaje dobývací.

e) Příjmy z přebytků místního jmění zádušního dovozeny bud'těž úředním povolením a jinakými listinami, na kterých příjmy tyto spočívají.

Doklady výdajů.

§ 109.

Pokud jde o jednotlivé položky výdajů a jich dotvrzení, bud'těž zachovávána tato pravidla:

a) Státní daně, přírážky zemské, okresní a obecní a jiné příspěvky k účelům veřejným na základě některého zákona placené, jakož i poplatkový ekvivalent vykázaný bud'těž platebními rozkazy a pod.

b) Závazky k dávkám na peněžích anebo na věcech peněžité hodnoty, spočívající na zvláštním právním titulu, bud'těž prokázány listinami toho se týkajícími. Ku peněžitému anebo hodnotu peněz majícím dávkám ze závazku, jenž na příjmu vázne, patří také dávky z farského příjmu pro pomocné kněze systemisované při stanici duchovní správy, pokud až posud spočívaly na dlouholetém zvyku nebo jsou odůvodněny zvláštním titulem právním. V takovém případě jest duchovní správce oprávněn, pokud ovšem místo pomocného duchovního jest skutečně obsazeno, započísti v příznávce do výdajů na výživu pomocného duchovního nezvýšenou kongruu bez tříletých služebních přídavků příslušejících podle služební doby. Tyto služební přídávky vyplácejí se přímo pomocnému duchovnímu. Kongruální plat pomocného duchovního, započtený duchovním správcem do výdajů, vykáže tento pomocný duchovní jako příjem. Uvedené dávky z farského příjmu pro pomocné kněze bud'těž počínajíc druhým lustrem prokazovány stvrzenkami o jejich placení (plnění) za celých minulých pět let.

c) Při odměnách za mše náboženského fondu musí býti dříve přesně určeny mše ná-

boženského fondu, které příslušnému místu duchovní správy jsou stále k sloužení přiděleny. Odměna za tyto mše vyměří se podle příslušných pravidel, které v té příčině platí v jednotlivých zemích. Nedala-li by se taková pravidla někde prokázat, určí se výměra této odměny podle zásad, které při poslední úpravě fasse pro toto místo byly směrodatny. Odměna za založené mše náboženského fondu, za které se platí stipendium, nesmí nikdy jako výdaj býti zařaděna.

d) Výdaje, aby potřebná voda byla zabezpečena, mohou toliko tenkrát býti započteny, jsou-li tyto výdaje stále a kromobyčejné, na př. je-li fara od místa, z kterého voda se bere, značně vzdálena, nebo když i při malé vzdálenosti musí býti překonány kromobyčejné obtíže polohy a vyžadují-li tyto okolnosti, aby na zaopatření vody byly stále vynakládány výdaje, určené výhradně nebo převážně na zabezpečení vody. Okolnosti tyto buďte zjištěny potvrzením politického úřadu I. stolice.

e) Ke stavebním výdajům na pronajaté budovy a části budov nemůže býti hleděno, ponevadž podle § 91 jest k nim brán zřetel při zjišťování skutečného výnosu těchto nemovitostí.

Administrativní řízení.

§ 110.

Politický úřad I. stolice, konaje šetření o příjmech duchovního, činí tak vhodným způsobem, aby vážnost stavu duchovního nebyla dotčena, hledí k místním, hospodářským a sociálním poměrům a řídí se při tom zásadami naznačenými v § 91, odst. 3., pokud stran některých příjmů (na př. § 96) není nic jiného stanoveno.

§ 111.

(1) Politické úřady I. stolice, zjistíce příslušné příjmy duchovních a přezkoumajíce, zda všechny příjmy s místy a funkcemi spojené byly správně přiznány, předloží příznávky, svůj posudek o nich a výsledek šetření politickému úřadu II. stolice, který každou příznávku důkladně prozkoumá a, není-li dalšího šetření potřebí, vynese nález upravovací a rozhodne o poukazu kongruového doplňku.

(2) Toto rozhodnutí svědčící přímo duchovnímu zašle politický úřad II. stolice s jedním exemplářem upravené příznávky a s přílohami, pokud jich úřad nepotřebuje, politickému úřadu I. stolice, aby je doručil na da-

tovanou potvrzenku přiznávajícímu duchovnímu. Opis tohoto rozhodnutí s dalším exemplářem upravené příznávky zašle politický úřad II. stolice ordinariátu.

(3) Třetí exemplář příznávky zůstane u politického úřadu II. stolice.

§ 112.

(1) Proti rozhodnutí politického úřadu II. stolice lze podati odvolání k ministerstvu školství a národní osvěty ve lhůtě stanovené předpisy o správním řízení.

(2) K odvolání buď přiloženo rozhodnutí, jehož se odvolání týká, spolu s příznávkou i se všemi vrácenými přílohami jejími.

(3) Politický úřad II. stolice zašle odvolání ordinariátu, aby se o něm vyjádřil, načež předloží je co nejdříve spolu s tímto vyjádřením a s příslušnými předcházejícími spisy jakož i se svým posudkem o věcech v odvolání uvedených ministerstvu školství a národní osvěty.

(4) Rozhodnutí ministerstva školství a národní osvěty o tom vydané dodá politický úřad II. stolice stěžovateli politickým úřadem I. stolice. Zároveň doručí opis tohoto rozhodnutí ordinariátu.

Trestní ustanovení.

§ 113.

(1) Kdyby vyšlo na jevo, že některý příjem, který podle těchto předpisů měl býti přiznán, byl zamlčen, anebo některý výdaj vědomě nesprávně započten, tedy osobám ze správnosti příznávky odpovědným buď uložena peněžitá pokuta až do té částky, o kterou by byl zkrácen náboženský fond anebo státní pokladna.

(2) Při jinakých nesrovnalostech budiž příznávka toliko upravena a jen podle okolností buď uložena náhrada útrat, které vzešly opravným řízením.

(3) Kromě pokuty (odst. 1.) anebo náhrady útrat (odst. 2.) musí býti náboženskému fondu nahrazena veškerá způsobená škoda, zejména vráceny případné přeplatky. Zaplacení pokuty v odst. 1. naznačené není náhradou škody.

(4) Trestní řízení (odst. 1.) přísluší politickým úřadům I. stolice, které zároveň rozhodnou o náhradě škody.

(5) Jde-li zároveň o čin trestný podle všeobecného zákona trestního, učiní úřad, který tento čin zjistil, oznámení příslušnému státnímu zastupitelství.

Výplata kongruových doplňků.

§ 114.

Doplňky kongruy vyplácejtež se způsobem posud obvyklým. Požádá-li o to pomocný duchovní, budou mu doplňky kongruy vypláceny přímo.

§ 115.

(1) Na počátku každého pětiletí (lustra), prve než bude lze upravití příznávky nově podané, budou poukázány duchovním súčtovateľné zálohy na účet kongruálních platů, při čemž místní příjmy započtou se zatímne v té výši, v jaké byly počítány podle tohoto nařízení při definitivní úpravě v předchozím pětiletí bez ohledu na to, byla-li proti ní podána stížnost.

(2) Kdyby však bylo zřejmo, že se místní příjmy v posledních 3 letech předcházejícího lustra značně zvýšily, poukáže se záloha přiměřeně snižena.

§ 116.

Vyjde-li při súčtování záloh v § 115 naznačených na jevo, že by se náboženskému fondu mělo vrátiti více než 200 Kč, tedy vrácení staň se v měsíčních splátkách stanovených politickým úřadem II. stolice, nejdéle však do roka.

Změny v podstatě jmění obročního nebo v místních příjmech a osobní změny.

§ 117.

(1) Přihodila-li se nějaká změna v podstatě jmění obročního nebo v příjmech místních, mající vliv na doplnění kongruy z náboženského fondu, tedy duchovní, kterého se to týče, oznam to ordinariátem politickému úřadu II. stolice co možná brzo, nejdéle však do tří měsíců od té doby, kdy se o změně dověděl.

(2) Opomene-li se vědomě toto oznámení o nastalé změně mající vliv na zmenšení doplňku kongruového, tedy nastanou následky podle § 113, odst. 1., po případě odst. 3.

(3) Pokud jde o změny, mající vliv na zvýšení kongruového doplňku, platí obdobně ustanovení § 175.

(4) O povinnosti hlásiti osobní změny a o následcích neplnění této povinnosti platí obdobně ustanovení § 176.

Plat administrátora uprázdněného obročí.

§ 118.

(1) Zatímní správce uprázdněného obročí

(provisor, administrátor) podrží po dobu zatímní správy (administrace) posavadní kongruální plat, jaký měl na systemisovaném místě, na němž jest ustanoven a z něhož přišel na uprázdněné obročí.

(2) Zatímní správa nesmí však zpravidla trvati déle jednoho roku.

Separace plodin.

§ 119.

(1) Ustanovením § 6 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. jsou zrušeny všechny posavadní předpisy o separaci plodin uprázdněných nižších beneficií, pokud se týkají součinnosti administrativních úřadů při separaci a účasti náboženských fondů na výnosu zmíněných beneficií.

(2) Diecéšní biskup určí, co se stane s příjmy plynoucími z uprázdněného nižšího benefícia (obročí), pokud nepatří ani předchůdci, t. j. duchovnímu posud na této duchovní stanici ustanovenému, ani jeho nástupci.

Nižší benefícia (obročí).

§ 120.

Nižšími beneficiemi (obročími) jsou všechna benefícia, jichž držitelé nemají samostatné jurisdikce, tedy všechna benefícia, jichž držitelé jsou podřízeni biskupovi.

Oznámení nároku na zvýšení kongruy.

§ 121.

(1) Nárok na zvýšení nejnižšího příjmu (kongruy) příslušející podle § 2 buď uplatněn zvláštním kolku prostým oznámením, které musí býti podáno u ordinariátu ve lhůtě dvou měsíců ode dne nápadu.

(2) Ze závažných důvodů může politický úřad II. stolice tuto lhůtu prodloužiti. Žádosti za prodloužení této lhůty jsou kolku prosty.

(3) Zvýšení, pokud se týče jeho část, neuhrazené příjmy spojenými s duchovním místem a funkcí, buďtež přiznány od prvního dne měsíce, jdoucího po dovršení rozhodné služební doby, bylo-li oznámení podáno v pravidelné (dvouměsíční) nebo prodloužené lhůtě. Bylo-li oznámení podáno po uplynutí pravidelné nebo prodloužené lhůty, buď zvýšení přiznáno od prvního dne měsíce, jdoucího po dni, kdy oznámení došlo k politickému úřadu II. stolice.

Trvalá nebo dočasná ztráta nároku na zvýšení nejnižšího příjmu.

§ 122.

(1) Zvýšení nejnižšího příjmu příslušející podle § 2 bude zastaveno na vždy nebo na určitý čas, bylo-li tak rozhodnuto v řádném řízení (§ 27 zák. č. 50/1874 ř. z.).

(2) Prominouti následky takového nálezu je přípustno za souhlasu diecézního biskupa.

Úhrada kongruy a odpočivných a zaopatřovacích platů.

§ 123.

(1) Kongruální doplňky katolických duchovních, placené podle ustanovení tohoto nařízení, hradí se z náboženských fondů, pokud se týče z dotace státem těmto fondům poskytnuté, pokud nejsou uhrazeny příjmy s duchovním místem a funkcí spojenými.

(2) Odpočivné a zaopatřovací platy těchto duchovních a pozůstalých po nich hradí se z pokladny státní.

§ 124.

(1) Kongruálními doplňky duchovních ustanovených na přivtělených (inkorporovaných) místech veřejné duchovní správy platí příslušná korporace (klášter, kapitula neb obročí, kapitulní obročí), pokud představený příslušné korporace neb obročník (poživatel obročí) neprokáže, že tato korporace nebo toto obročí nemůže duchovním, činným při správě duchovní, skutečně a trvale poskytovat nejnižší příjem přiměřený jich stavu (§ 2).

(2) K tomu konci buďte před počátkem každého lustra ve lhůtě, stanovené v § 82 pro předložení fassí, přiznány veškeré skutečné příjmy korporace neb obročí, jakož i nutné skutečné výdaje na nich váznoucí, a to přehledně za poslední tři leta. Kromě toho u korporací budiž za týž čas vykázan stav osob.

(3) V přiznávce výdajů (odst. 2.), pokud jde o vydržování osob, může korporace uvést pouze ty částky, které politický úřad II. stolic, vyslechnuv biskupský ordinariát a šetře při tom místních poměrů, stanoví jakožto nejnižší míru příjmu stavu přiměřeného pro osoby, které nejsou činny ve veřejné duchovní správě.

§ 125.

Je-li nejnižší příjem (kongrua) duchovního

ustanoveného na neinkorporovaném místě veřejné duchovní správy hrazen ze jmění obročního, zádušního nebo nadačního a výnos tohoto jmění nestačí k trvalé skutečné úhradě kongruy, stanovené podle tohoto nařízení, hradí se schodek příslušné kongruy z náboženského fondu, pokud se týče ze státní dotace tomuto fondu poskytované.

§ 126.

(1) Je-li nejnižší příjem (kongrua) duchovního ustanoveného ve veřejné duchovní správě hrazen podle zakládací (erekční) listiny jednou nebo několika přifařenými obcemi, jichž daňová základna (souhrn všech příjmů státních daní, v obci předepsaných) dohromady jest nižší než dvojnásobek ročních kongruálních platů, jež těmito obcemi měly býti společně placeny v r. 1926 po rozumu § 2 tohoto nařízení, bude se kongruální schodek, neuhraněný ostatními místními příjmy, hraditi z náboženského fondu. Tento schodek převezme se však na náboženský fond teprve od doby, kdy bude zrušeno nějaké systemisované, ale neobsazené místo určené pro duchovního, jenž má býti ustanoven na tomto místě ve veřejné duchovní správě a placen z náboženského fondu.

(2) Případná povinnost obce (obcí) přispívati na úhradu věcných výdajů kostela není tím nijak dotčena. Majetek (pozemky, budovy, jistiny atd.) věnovaný obročí zůstává v každém případě věnován tomuto účelu.

§ 127.

(1) Je-li nejnižší příjem (kongrua) duchovního ustanoveného ve veřejné duchovní správě hrazen podle zakládací (erekční) listiny jednou nebo několika přifařenými obcemi, jichž daňová základna dohromady jest buď rovna nebo vyšší než dvojnásobek ročních kongruálních platů, jež touto obcí nebo těmito obcemi měly býti společně placeny v roce 1926 po rozumu § 2 tohoto nařízení, převezmou se tyto kongruální platy na vrub náboženského fondu, jestliže přifařená obec anebo přifařená obce se souhlasem biskupa o to požádají do roka ode dne vydání tohoto nařízení a zároveň zaplatí výkupné rovnající se třem čtvrtinám částky, vypočtené 6% ním kapitalisováním posavadních (před 1. lednem 1926 placených) kongruálních platů, počítaje v to služební, drahotní a nákupní přídatky, jakož i nouzové výpomoci, pokud se týče kongruálních platů, jež měly až do 1. ledna 1926 býti placeny.

(2) Jestliže dotyčné místo nebylo v roce 1926 buď vůbec anebo po celý rok obsazeno, vypočte se dvojnásobek ročních kongruálních platů podle toho, co by mělo býti placeno v roce 1926, kdyby bylo toto místo bývalo po celý rok 1926 obsazeno duchovním, jenž na tomto místě byl před tím naposledy ustanoven.

(3) Jestliže dotyčné místo nebylo v roce 1925 buď vůbec anebo ne po celý rok obsazeno, vypočte se patřičná částka výkupného podle toho, co by bylo bývalo v roce 1925 placeno, pokud se týče co by bylo mělo býti placeno, kdyby bylo toto místo bývalo po celý rok 1925 obsazeno duchovním, jenž na tomto místě byl před tím naposledy ustanoven.

(4) V případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo školství a národní osvěty povolit, aby výkupné bylo zaplacen v několika, nejvýše však v pěti ročních částkách splatných ke konci kalendářního roku. Z nezaplacené částky výkupného platí se 5%ní úrok.

(5) Nedojde-li k výkupu podle těchto ustanovení, může se jednati o převzetí neuhrazeného kongruového schodku na náboženský fond teprve od té doby, kdy bude zrušeno nějaké systemisované, ale neobsazené místo (§ 126, odst. 1.).

(6) Ustanovení odst. 2., § 126 a odst. 3., § 99 platí i v případech naznačených v § 127.

D í l III.

Doplňování místních příjmů duchovenstva církve pravoslavné (řecko-východní) v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Nárok na kongruu podle posud platných zákonných předpisů.

§ 128.

Nárok na kongruu podle zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. mají pouze ti duchovní organizované církve pravoslavné (řecko-východní), kteří by měli nárok na kongruu podle posud platných zákonných předpisů, zejména podle zákonů ze dne 19. září 1898, č. 177 ř. z., o dotaci řecko-východního duchovenstva Dalmacie, a ze dne 28. března 1918, č. 116 ř. z., o zvýšení nejnižšího příjmu a odpočivného řecko-východního duchovenstva Dalmacie.

Příslušnost politického úřadu II. stolice.

§ 129.

(1) Zdali a pokud doplněk podle § 80 má

býti v tom kterém případě dán, o tom rozhoduje politický úřad II. stolice podle příznávky (fasse), která budiž podána prostřednictvím diecévního biskupa politickému úřadu II. stolice.

(2) Politický úřad II. stolice shledá-li, že předložená příznávka má formální vady, vrátí ji k doplnění neb opravě. Neshledá-li formálních závad, zašle příznávku politickému úřadu I. stolice, aby zjistil výnos nemovitostí a dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních a po případě i jiné příjmy, zběžně přezkoumal, zda jsou přiznány všechny příjmy a zda výdaje jsou správně započteny, neb aby vyšetřil a objasnil některé věci, kde toho byla shledána potřeba.

Z a p o č í t a t e l n é p ř í j m y.

§ 130.

Jakožto příjem budtež čítány toliko tyto položky:

a) skutečný výnos nemovitostí (mimo farní budovu), zjištěný obdobně podle ustanovení § 91, politickým úřadem I. stolice;

b) výnos z jistin, z práv požitečných a ze živnostenských závodů;

c) pevné důchody (renty) a dotace v penězích, v hodnotě peněžitě nebo v přírodninách. Přírodniny budte čítány se srážkou 20% z hrubého výtěžku pro menší jakost a jakožto náklad na vydobývání. Výjimkou lze z ohledů slušnosti při b) a c) za příčinou výloh na dobývání úroků jistinných anebo důchodů povolit přiměřenou srážku;

d) příjem z přebytků místního jmění kostelního, pokud takových přebytků může býti upotřebeno k účelům dotačním;

e) dávky placené u příležitosti úředních výkonů duchovních, započítané obdobně podle §§ 95 a 96.

§ 131.

Ze započtení jest vyloučen výnos nadací s určitým obnosem zřízených za liturgie a jiné úkony bohoslužebné.

§ 132.

Výnosy majetku, který po působnosti zákona č. 177/1898 ř. z., t. j. po 1. říjnu 1898 štědrými úkony některému obročí přibyl nebo přibude, jsou vyloučeny ze započtení.

§ 133.

Ustanovení §§ 92—99 platí obdobně i pro duchovenstvo církve pravoslavné.

Započítatelné výdaje.

§ 134.

Jakožto výdaje buďtež do příznávky vřaděny:

a) z přiznaných příjmů (§ 130) vybírané státní daně, zemské, okresní a obecní přírážky a jiné příspěvky k účelům veřejným na základě některého zákona placené, jakož i poplatkový ekvivalent kromě výjimky v § 135, odst. 1., lit. c) a g), pokud duchovnímu byly předepsány v posledních třech letech lustru předcházejících;

b) kancelářské výdaje na vedení, opatrování, opravy a vazby matrik v částce naznačené v § 103, leč by tyto výdaje byly zapravovány ze jmění kostelního neb od některé jiné osoby k tomu zavázané;

c) výdaje, spojené s vedením úřadu okresního protopresbyterátu v částce, naznačené v § 136;

d) výdaje na peněžích a hodnotě peněžité spočívající na závazku, který by váznul na příjmu. Sem náleží zejména dávky pomocným kněžím, které na základě určitých titulů právních zavazují příjem obroční;

e) stálé kromobyčejné výdaje na zabezpečení potřebné vody.

Výdaje nezapočítatelné.

§ 135.

(1) Jakožto výdaje nemohou býti v příznávce započteny:

a) všeliké výdaje, které se vztahují k osobní výživě (domácnosti),

b) výdaje, které podle platných předpisů vznikají udržováním farských budov v dobrém stavu,

c) daň důchodová (bývalá daň z příjmu podle zákona č. 220/1896 ř. z.),

d) pensijní příspěvek (§ 30),

e) poplatkový paušál (§ 106),

f) pojistné (příspěvky k nemocenskému pojištění) podle § 30 zákona, č. 221/1925 Sb. z. a n., pokud připadá na duchovního jakožto zaměstnance,

g) případná domovní daň a přírážky k ní předepsané z farní budovy (§ 92).

(2) Výdaje spojené s obděláváním pozemků a s jich správou nemohou býti uvedeny v příznávce (fassi), ježto se na ně bere zřetel při zjištění skutečného výnosu (§ 91).

Protopresbyterátní výdaje.

§ 136.

Výdaje spojené s řízením okresního protopresbyterátu [§ 134, lit. c)] započítávají se v příznávce do výdajů částkou 2000 Kč bez rozdílu míst.

§ 137.

Ustanovení § 103, dále §§ 107—112 a §§ 114—116 platí obdobně i pro pravoslavnou církev s tou změnou, že tam, kde podle těchto ustanovení v církvi katolické přichází v úvahu ordinariát, přichází v církvi pravoslavné v úvahu biskupská konsistoř anebo diecéšní biskup, kde jich není, představenstvo náboženské obce (farní výbor a pod.).

Trestní ustanovení.

§ 138.

(1) Kdyby vyšlo na jevo, že některý příjem, který podle těchto předpisů měl býti přiznán, byl zamlčen, anebo některý výdaj vědomě nesprávně započten, tedy osobám ze správnosti příznávky odpovědným buď uložena peněžitá pokuta až do té částky, o kterou by byla pokladna státní zkrácena.

(2) Při jinakých nesrovnalostech budiž příznávka toliko upravena a jen podle okolností buď uložena náhrada útrat, které vzejdou opravným řízením.

(3) Kromě pokuty (odst. 1.) anebo náhrady útrat (odst. 2.) musí býti státní pokladně nahrazena i veškerá způsobená škoda, zejména vráceny případné přeplatky. Zaplacení pokuty v odst. 1. naznačené není náhradou škody.

(4) Trestní řízení (odst. 1.) přísluší politickým úřadům I. stolice, které zároveň rozhodnou o náhradě škody.

(5) Jde-li zároveň o čin trestný podle všeobecného zákona trestního, učiní úřad, který tento čin zjistil, oznámení příslušnému státnímu zastupitelství.

Změny v podstatě jmění obročního nebo v místních příjmech a osobní změny.

§ 139.

(1) Přihodila-li se nějaká změna v podstatě jmění obročního nebo v příjmech místních, mající vliv na doplnění kongruy z pokladny státní, tedy duchovní, kterého se to týče, oznam to biskupskou konsistoří, kde jí není,

představenstvem náboženské obce, farním výborem a pod. politickému úřadu II. stolice co možná brzo, nejdéle však do tří měsíců od té doby, kdy se o změně dověděl.

(2) Opomene-li se vědomě toto oznámení o nastalé změně mající vliv na zmenšení doplňku kongruového, tedy nastanou následky podle § 138, odst. 1., po případě odst. 3.

(3) Pokud jde o změny, mající vliv na zvýšení kongruového doplňku, platí obdobně ustanovení § 175.

(4) O povinnosti hlásiti osobní změny a o následcích nesplnění této povinnosti platí obdobně ustanovení § 176.

Plat administrátora uprázdněného obročí.

§ 140.

(1) Zatímní správce (administrátor, provisor) uprázdněného obročí podrží po dobu administrace posavadní svůj kongruální plat, jaký měl na místě, na němž jest ustanoven a z něhož přišel na uprázdněné obročí.

(2) Kromě toho má nárok na příjmy z fundací za liturgie a jiné bohoslužebné úkony, jakož i na dávky placené u příležitosti úředních výkonů duchovních, které konal v místě uprázdněné veřejné duchovní správy.

(3) Zatímní správa nesmí trvati zpravidla déle jednoho roku.

Oznámení nároku na zvýšení kongruy a ztráta nároku na toto zvýšení.

§ 141.

Ustanovení §§ 121 a 122 platí obdobně i pro duchovní pravoslavné církve s tou změnou, že oznámení nároku na zvýšení nejnižšího příjmu (kongruy) příslušející podle § 2, musí býti podáno u biskupského úřadu, kde ho není, u představenstva náboženské obce (farního výboru a p.).

Úhrada kongruy a odpočívňích a zaopatřovacích platů.

§ 142.

(1) Kongruální doplňky duchovních pravoslavné církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku již organisované, platí se z pokladny státní, pokud nejsou uhrazeny příjmy spojenými s duchovním místem a funkcí.

(2) Odpočívňé a zaopatřovací platy těchto duchovních a pozůstalých po nich hradí se z pokladny státní.

§ 143.

(1) Kongruální doplňky duchovních ustanovených na klášterních farách platí příslušná korporace, pokud její představený neprokáže, že tato korporace nemůže duchovním, činným při správě duchovní, skutečně a trvale poskytovat nejnižší příjem přiměřený jich stavu (§ 2).

(2) K tomu konci buďte před počátkem každého lustra ve lhůtě, stanovené v § 82 pro předložení příznávek (fassi), přiznány veškeré skutečné příjmy korporace, jakož i nutné skutečné výdaje na ní vázající. Kromě toho budiž za týž čas vykázan stav osob.

(3) V příznávce výdajů (odst. 2.), pokud jde o vydržování osob, může korporace uvést pouze ty částky, které politický úřad II. stolice, vyslechnuv biskupskou konsistoř a šetře při tom místních poměrů, stanoví jakožto nejvyšší míru příjmu stavu přiměřeného pro osoby, které nejsou činny ve veřejné duchovní správě.

Díl IV.

Doplňování místních příjmů duchovenstva kongruálních církví a náboženských společností na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

Úřady rozhodující o úpravě fassé a o poukazu kongruálního doplňku.

§ 144.

(1) Zdali a pokud doplněk podle § 80 má býti v tom kterém případě dán, o tom rozhoduje politický úřad II. stolice podle příznávky (fasse), která budiž podána prostřednictvím příslušného nadřízeného církevního úřadu.

(2) Shledá-li politický úřad II. stolice, že příznávka má formální vady, vrátí ji k doplnění neb opravě. Neshledá-li formálních závad, zašle příznávku politickému úřadu I. stolice, aby zjistil výnos nemovitostí a dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních a po případě i jiné příjmy, přezkoumal, zda jsou příznány všechny příjmy a zda výdaje jsou správně započteny, neb aby vyšetřil a objasnil některé věci, kde toho byla shledána potřeba.

Započítatelné příjmy.

§ 145.

Jakožto příjmy budtež čítány tyto požitky:

1. Skutečný výnos nemovitostí (mimo farní budovu) zjištěný podle § 146 politickým úřadem I. stolice;

2. čistý důchod z požitčných práv a oprávnění jakož i ze živnostenských závodů jako jsou držba mlýna, mlýnské měřičné, rybolov, právo na odběr dřeva, spásání žaludů v lesích, přívozní atd., podle pronájemní smlouvy nebo podle úřední listiny vykazující výnos podle průměru posledních tří let lustru předcházejících;

3. důchod z dávek poskytovaných každoročně přímo věřícími nebo církevní (náboženskou) obcí jakož i patronem v penězích, v přírodninách, ruční nebo tažné práci (přípřeže), počítaný podle § 150;

4. dávky placené u příležitosti úředních výkonů duchovních započítané podle ustanovení §§ 151 a 152;

5. úroky z mešních nadací, z nadací zřízených na úkony bohoslužebné a z jiných nadací.

Tento příjem může býti pouze tehdy započten, nezakazuje-li započtení nadační listina;

6. důchod z pokladny politické obce (města), z diecévního nebo z nějakého jiného veřejného fondu braný jako doplněk kongruy, stálá podpora, paušál na vydržování koní nebo z nějakého jiného důvodu;

7. příjem z přebytku místního kostelního jmění (fabrica), pokud tento přebytek podle platných předpisů může býti použit na dotaci duchovního.

Výnos nemovitostí.

§ 146.

(1) Skutečný výnos nemovitostí zjišťuje politický úřad I. stolice podle příznávky beneficiátovy a při tom hledí:

a) u pozemků pronajatých k pachtovnému, které bylo smluvně sjednáno. Je-li pachtovné se zřetelem k místním poměrům nepřiměřeně nízké, postupuje se podle ustanovení lit. c);

b) u pozemků, pro něž bylo pachtovné úředně stanoveno nebo soudně upraveno, k tomuto pachtovnému;

c) u pozemků vedených ve vlastní správě k obvyklé nájemní hodnotě pozemků podobné jakosti v témže místě nebo v okolí, zjištěné podle průměru posledních tří let lustru předcházejících;

d) u pronajatých budov aneb u pronajatých částí budov (místností) k nájemnému podle nájemní smlouvy, při čemž odečte zákonitou částku na udržování budov a na amortisaci, ovšem s ohledem na ustanovení § 151 zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. pouze pokud jde o I. lustrum; není-li však nájemné z pronajatých budov anebo místností přiměřeno, přihlíží k nájemní hodnotě pronajaté budovy nebo místností podobné ceny v témže místě nebo v okolí, zjištěné podle průměru posledních tří let lustru předcházejících.

(2) Nemá-li tento úřad pochybností o správnosti příznávky, pokud jde o výnos nemovitostí, potvrdí příznávku, pokud se týká tohoto příjmu.

(3) Má-li však pochybnosti o tom, zda výnos nemovitostí byl správně přiznán, přezkoumá vhodným způsobem tento výnos, máje při tom zření k místním, hospodářským a sociálním poměrům, k výdajům spojeným s obděláváním pozemků a s jich správou a přihlíží k zásadám, stanoveným v odst. 1. a 2., a k tomu, zda všechny příjmy s místem spojené byly správně přiznány. Uzná-li toho potřebu, zavede ve věci šetření po případě za součinnosti vyměřovacího úřadu a jiných veřejných úřadů. Není-li zjištění tohoto výnosu jinak možno, nařídí odhad, ke kterému přivolá dva znalce. Výsledek šetření budiž sdělen dotyčnému duchovnímu, aby k němu mohl protokolárně nebo písemným vyjádřením zaujmouti stanovisko.

(4) Ministerstvo školství a nár. osvěty v dohodě s ministerstvem financí vydá směrnice ohledně zjednodušení zjišťování v odst. 3. uvedeného.

Farní budova.

§ 147.

Do příjmu se nezapočítává ani užitek z farní budovy ani užitek z nepronajatých hospodářských budov a nádvorí k ní příslušejících, ani výnos zahrady, nepřesahuje-li její výměra 1 a 1/2 katastrálního jitra; přesahuje-li však zahrada tuto výměru, započítává se do příjmu užitek pouze z části přesahující tuto výměru.

Záznamy o příjmech z nemovitostí a změny jakostní třídy pozemků.

§ 148.

Duchovní, mající příjmy z nemovitostí jsou od vydání tohoto nařízení povinni vésti podrobné záznamy o příjmech z těchto nemovi-

tostí a o jich výdajích a předložiti tyto záznamy na požádání politickému úřadu I. stolice.

Změny jakostní třídy pozemků.

§ 149.

Kromě toho jsou povinni včas oznámiti příslušnému katastrálnímu úřadu měřičskému každou trvalou změnu vzdělávání pozemků nebo jakostní třídy pozemků (na př. v důsledku provedených zařízení melioračních anebo zrušení vinic a pod.), aby mohl býti katastrální výtěžek znovu odhadnut.

Výnos naturálních dávek.

§ 150.

(1) Peněžitou hodnotu přírodnin a pracovních dávek naznačených v § 145, č. 3., zjistí politické úřady I. stolice se zřetelem k místním poměrům podle průměru posledních tří let lustru předcházejících výsledků příslušné církevní úřady.

(2) Jedna šestina důchodu takto zjištěného odečte se jako úhrada dobývacích útrat.

Výnos dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních.

§ 151.

Dávky placené u příležitosti úředních výkonů duchovních se paušalisují pro každou duchovní správu, která na počátku lustra měla podle posledního úředního sčítání lidu méně než 12.000 příslušníků dotyčného vyznání, částkou 50 h za každého příslušníka tohoto vyznání a do fassovního příjmu jednotlivých duchovních započítávají se kvotou na percipienta připadající.

§ 152.

(1) Duchovním, ustanoveným při duchovní správě (§ 4), která na počátku lustra měla podle posledního úředního sčítání lidu více než 12.000 příslušníků dotyčného vyznání, započítávají se dávky uvedené v § 151 průměrem skutečného výnosu posledních tří let lustru předcházejících, který se zjišťuje příznáním i percipientovým.

(2) Správnost příznávky zjišťuje politický úřad I. stolice.

(3) Nemá-li tento úřad pochybností o správnosti příznávky, pokud jde o výnos těchto dávek, nebo přízná-li duchovní výnos těchto dá-

vek v takové výši, že se rovná částce 1 Kč za každého příslušníka dotyčného vyznání podle posledního úředního sčítání lidu, potvrdí příznávku, pokud se týká tohoto příjmu.

(4) Má-li však pochybnosti o tom, zda výnos z těchto dávek byl správně příznán, přezkoumá příznávku vhodným způsobem, máje při tom zřetel k místním, hospodářským a sociálním poměrům a vyžádav si posudek příslušného nadřízeného církevního úřadu. Při tomto šetření přicházejí v úvahu pouze dávky placené za vlastní úřední výkon duchovní, nikoli však náhrada za propůjčení vyžádané výzdoby, odměna za objednané hudební a pěvecké výkony a příplatky za vyžádané cesty. Výsledek šetření budiž sdělen duchovnímu, aby k němu mohl protokolárně nebo písemným vyjádřením zaujmouti stanovisko.

§ 153.

(1) Duchovní ustanovení při správě úřadů, naznačených v § 152, jsou od vydání tohoto nařízení povinni vésti výkaz o příjmech z dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních, v tomto výkazu vyznačovatí jména stran a přijaté částky a na požádání předložiti tento výkaz politickému úřadu I. stolice k nahlédnutí.

(2) Povinnosti vésti výkazy o příjmech z dávek placených u příležitosti úředních výkonů duchovních sprostěni jsou duchovní, kteří za každého příslušníka vyznání příznávají částku v § 152, odst. 3. naznačenou.

Naturální dávky (plnění).

§ 154.

(1) Ministerstvo školství a národní osvěty může zmocniti politický úřad II. stolice, aby z příjmů v příznávce uvedených vyloučil

a) naturální dávku (plnění) veřejno-právní i soukromoprávní povahy, která po dobu 40 let nebyla odváděna,

b) naturální dávku (plnění), jejíž skutečná nynější peněžitá hodnota, zjištěná politickým úřadem I. stolice, nepřesahuje u žádného z jednotlivců touto dávkou povinných částku 20 Kč ročně.

(2) Tyto dávky mohou však býti z příjmů vyloučeny pouze tehdy, požádá-li o to zvláště příslušný duchovní za souhlasu jednotlivců těmito dávkami povinných a vzdá-li se zároveň za sebe i své právní nástupce trvale nároku na tyto dávky a příslušný nadřízený církevní úřad toto vzdání schválí.

§ 155.

(1) Ostatní naturální dávky (plnění), jež nejsou uvedeny v § 154, lze do konce roku 1930 vykoupiti peněžitou částkou, která se rovná aspoň třem čtvrtinám skutečné nynější peněžitě hodnoty těchto dávek (plnění) kapitalisovaných 6%. Tuto peněžitou hodnotu zjišťuje politický úřad I. stolice.

(2) Podmínkou výkupu (odst. 1) jest, aby se obě strany o výkupu dohodly, příslušný nadřízený církevní úřad s ním souhlasil a dohoda byla, pokud jest toho potřebí podle posud platných předpisů, schválena příslušnými státními úřady.

(3) Výkupní částka připojí se k obročnímu jmění, uloží se na úrok s pupilární jistotou podle platných předpisů a do příznávky duchovního vloží se jako příjem důchod z tohoto jmění.

(4) Po roce 1930 lze tyto naturální dávky (plnění) vykoupiti pouze za normálních podmínek bez úlev naznačených v odst. 1.

§ 156.

Za naturální dávky naznačené v §§ 154 a 155, nepokládají se církevní daně, na kterých se čas od času usnází náboženská obec a které se odvádějí v přírodninách. Při tom nerozhoduje okolnost, že takové daně jsou zpravidla určeny pouze k tomu, aby z nich byl placen duchovní podle služební smlouvy (povolací listiny, vocatoru) ani okolnost, že tyto církevní daně v přírodninách jsou někdy placeny přímo duchovnímu a nikoli náboženské obci.

Z a p o č í t a t e l n é v ý d a j e .

§ 157.

Jakožto výdaje budtež do příznávky vřaďeny:

1. státní daně z přiznaných příjmů (§ 145) vybírané, zemské, župní, okresní a obecní přírážky nebo dávky a jiné příspěvky k účelům veřejným na základě některého zákona placené, dále náklady na vodní regulace, jakož i poplatkový ekvivalent, pokud duchovnímu byly předepsány v posledních třech letech lustru předcházejících a mimo to posavadní příspěvky na diecéšní podpůrné, pensijní a jiné fondy ve výměře a za podmínek naznačených v § 159 kromě výjimky v § 164, odst. 1., lit. c) a g);

2. výdaje zatěžující příjem duchovního podle určitého závazku, jako jest zaopatření pomocného duchovního (§ 160), amortisace dluhů na nemovitostech vážnoucích a paušál

(§ 161) za úřední povozy (na vydržování koní a na výdaje za povozy);

3. příjem z mešních nadací, z nadací na jiné úkony bohoslužebné, jichž konání byl duchovní nucen přenechati jiným duchovním. Počet mší a bohoslužebných úkonů, jež mají býti konány, vykáže a stanoví příslušný nadřízený církevní úřad (biskup);

4. kancelářské výdaje na vedení matrik v částce naznačené v § 162;

5. výdaje spojené s vedením úřadu dekanátního (okresního vikářství) v částce naznačené v § 163.

§ 158.

(1) Pojistné připadající na zaměstnavatele podle § 30 zákona č. 221/1925 Sb. z. a n. lze již v prvním lustru zařaditi do příznávky jako výdaj, ač nebylo placeno v posledních třech letech lustru předcházejících.

(2) Totéž platí i o poplatkovém ekvivalentu, byl-li za celé lustrum předepsán. Jinak může býti použito ustanovení § 175.

§ 159.

(1) Příspěvky na diecéšní sirotčí, pensijní a jiné fondy (§ 157, č. 1.) lze započísti do výdajů pouze tehdy, neslouží-li k nabytí nároků na odpočivné a zaopatřovací platy duchovního a pozůstalých po něm vedle nároků na odpočivné a zaopatřovací platy podle zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.

(2) Pokud lze tyto příspěvky započísti, lze je započísti do výdajů pouze tou částkou, jakou byly započteny v poslední upravené příznávce z roku 1896, pokud se týče 1898, leč by bylo prokázáno, že po tomto roce ministerstvo podle § 14 zák. čl. XIV/1898 projevilo souhlas s tím, aby příjmy spojené s místem oznámeným k doplňku kongruálních platů byly sníženy a zvýšené příspěvky ve prospěch fondů naznačených v odst. 1.

(3) Příspěvky naznačené v odst. 2. lze ve výměře tam uvedené započísti do výdajů v příznávce pouze pod tou podmínkou, že fondy, pro něž tyto příspěvky jsou určeny, předloží nejpozději do 6 měsíců po vydání tohoto nařízení platné stanovy ministerstvu školství a národní osvěty a že mimo to každoročně témuž ministerstvu výkazem počtu zaopatřovaných (podporovaných) osob svým rozpočtem a účetní závěrkou prokáží, že příspěvků použijí, pokud se týče použily pouze k účelům naznačeným ve stanovách. Tyto rozpočty budtež předkládány před počátkem rozpočtového roku, účetní závěrky pak nej-

později do 3 měsíců po uplynutí roku, jehož se týkají.

(4) Zmenší-li se časem počet duchovních a jich pozůstalých beroucích posud odpočivné a zaopatřovací platy z těchto fondů, lze pro příští lustra do výdajů v příznávce započísti pouze příspěvky poměrně snížené, jejichž výši určí ministerstvo školství a národní osvěty podle počtu zaopatřovaných (podporovaných) osob, podle stavu příslušných fondů a podle výše odpočivných a zaopatřovacích platů placených před vydáním zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.

§ 160.

Na zaopatření pomocného duchovního smí býti podle § 157, č. 2. do výdajů započtena nejvýše částka 4500 Kč za jednoho duchovního, je-li místo pomocného duchovního systemisováno a pokud má býti skutečně trvale obsazeno. Je-li však pomocný duchovní při stanici duchovní ustanoven pouze za účelem dočasné výpomoci, nelze na jeho zaopatření ničeho započísti do výdajů.

Paušál za úřední povozy.

§ 161.

(1) Paušál za úřední povozy (na vydržování koní a na výdaje za povozy) započítává se do výdajů podle § 157, č. 2., nejvýše částkou 1000 Kč.

(2) O tento paušál může žádati pouze ten duchovní, který prokáže, že filiálky (filiální sbory) a počet věřících k nim příslušejících činí tento výdaj nutným a že tito věřící nejsou povinni povozy duchovnímu dodávati.

(3) Započtení celé částky tohoto paušálu 1000 Kč může se povolit pouze tehdy, patří-li k mateřskému kostelu nejméně čtyři filiálky (filiální sbory) vzdálené od mateřského kostela přes 5 km.

(4) Na jednu filiálku vzdálenou přes 5 km lze povolit započtení pouze 250 Kč za úřední povozy, nejsou-li ovšem věřící povinni povozy dodávati; za dvě takové filiálky lze povolit paušál 500 Kč a za tři filiálky 750 Kč. Za více než čtyři filiálky nelze povolit více než 1000 Kč.

(5) Zda a v jaké výši smí býti paušál za úřední povozy započten, o tom rozhodne na odůvodněnou žádost duchovního politický úřad I. stolice.

(6) Výjimkou z těchto ustanovení může ministr školství a národní osvěty na odůvodněnou žádost duchovního, doporučenou přísluš-

ným nadřízeným církevním úřadem (představenstvem náboženské obce § 6), povolit zcela nebo z části paušál za úřední povozy také v jiných případech odůvodněných mimořádnými okolnostmi (na př. mimořádnými nesnázei komunikačními a pod.).

§ 162.

Kancelářské výdaje na vedení matrik (§ 157, č. 4.), počítaje v to i výdaje na opravy a vazby matrik, buďte v příznávce započteny do výdajů podle počtu přiřazených příslušníků vyznání a to částkou 20 h za každého příslušníka dotyčného vyznání podle posledního úředního sčítání lidu.

§ 163.

Výdaje spojené s vedením úřadu dekanát-ního (okresního vikářství, úřadu seniorát-ního, protopresbyterát-ního a pod., § 157, č. 5.) započítávají se v příznávce do výdajů částkou 2000 Kč bez rozdílu míst.

Výdaje nezapočítatelné.

§ 164.

(1) Jakožto výdaje nemohou býti v příznávce započteny:

- a) všeliké výdaje, které se vztahují k osobnímu zaopatření (domácnosti),
- b) výdaje, které podle platných předpisů vznikají udržováním farských budov v dobrém stavu,
- c) daň důchodová,
- d) pensijní příspěvek (§ 30),
- e) poplatkový paušál (§ 106),
- f) pojistné (příspěvky k nemocenskému pojištění) podle § 30 zákona č. 221/1925 Sb. z. a n., pokud připadá na duchovního jakožto zaměstnance,
- g) případná domovní daň a přirážky k ní, předepsané z farní budovy (§ 147).

(2) Výdaje spojené s obděláváním pozemků a s jich správou nemohou býti uvedeny v příznávce (fassi), ježto se na ně bere zřetel při zjištění skutečného výnosu (§ 146).

Přílohy příznávk y.

§ 165.

(1) K jednomu exempláři příznávky buďtež přiloženy:

- a) inventář jmění obročního z toho roku, ve kterém příznávka se podává,

b) podrobný výkaz o veškerých jakkoli jmenovaných příjmech dotyčného duchovního, které mu plynou ze státní pokladny nebo z jiných veřejných prostředků (§ 18),

c) doklady naznačené v §§ 166 a 167.

(2) Kromě toho budiž k příznávce (fassi) podané pro první lustrum 1926—1930 připojena úředně upravená fasse z roku 1896, pokud se týče z roku 1898 a opis této fasse.

(3) Podání, kterými se předkládají příznávky, jakož i příznávky samy a jich doklady jsou podle s. p. 85., č. 2. p. p. kolku prosty. Doklady označí se poznámkou: „Ve věci kongruy kolku prosto“.

Doklady příjmů.

§ 166.

Pokud jde o jednotlivé položky příjmů a jich dotvrzení doklady, budtež zachovávána tato pravidla:

a) Skutečný výnos pozemků, které jsou buď vlastnictvím duchovního místa nebo toliko k užívání byly propůjčeny, buď doložen katastrálními archy o držbě; jde-li o pozemky pronajaté, budtež kromě toho předloženy opis pronájemní smlouvy ověřený soudem nebo veřejným notářem a potvrzení o výtěžku nájemním vydané vyměřovacím úřadem.

Není-li ještě dokončeno komasační řízení a není-li proto znám díl patřící farnímu úřadu (veřejné duchovní správě), vykáže se skutečný užitek, který farnímu úřadu plyne z pozemků v komasaci podle průměru posledních tří let lustru předcházejících. Potvrzení o tom vydá obecní úřad.

b) Skutečný výnos domů buď doložen katastrálními archy o držbě. Výtěžek nájemní z pronajatých budov anebo z pronajatých částí budov buď prokázán potvrzením vydaným od vyměřovacího úřadu. Při pronajatých budovách anebo při pronajatých částech budov může se na udržovací výlohy sraziti z hrubého výnosu domu v místech, která podléhají všeobecné dani z nájemného, 25%, v jiných místech 30%, ale pouze za dobu před účinností zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. Všechno toto dosvědčí se potvrzením obecního úřadu.

c) Výnos z požitčných práv (z práva rybářského, z práva na odběr dřeva, z práva pastevního, z práva na spásání žaludů v lesích, z přívozného, z mlýnského měřičného atd.) a ze závodů živnostenských (jako na př. z držby

mlýna) buď přiznán čistým výnosem podle průměru posledních tří let lustru předcházejících a dotvrzen listinami (smlouvami nájemními v originálu neb ověřeném opisu nebo potvrzeními odhadními, vysvědčeními obecního úřadu atd.), které jsou způsobilé doložiti číslíce čistého výnosu uvedené příznávajícím duchovním. Je-li tento čistý výnos patrný z hlavních knih a zápisů vyměřovacího úřadu, tedy základem jest číslíce výnosu, právě tam poslední vykázaná, a ku příznávce buď přiloženo potvrzení o tom, vydané vyměřovacím úřadem.

d) Při dávkách poskytovaných každoročně přímo věřícími nebo náboženskou obcí jakož i patronem v penězích, přírodninách, ruční nebo tažné práci, budtež vykázaný zvláště dávky odváděné za mateřskou obec a zvláště dávky odváděné za filiální obec.

Povinné služby budtež vykázaný poplatkovou listinou nebo výpisem příslušné položky z jiné zakládací listiny.

Zakládají-li se dávky na zvyklosti, jest duchovní povinen prokázati je potvrzeními, která vydají osoby těmito dávkami povinné. Odepřely-li tyto osoby dosvědčiti dávky, potvrdí tyto dávky obecní úřad vyslechlí prve osoby těmito dávkami povinné.

Peněžitá hodnota těchto dávek se srážkou jedné šestiny na útraty dobývací vyšetří se podle § 150.

e) Úroky z mešních nadací, z nadací zřízených na úkony bohoslužebné a z jiných nadací prokáží se potvrzením příslušného církevního úřadu, kde takového úřadu není, potvrzením představenstva náboženské obce (§ 6).

Tento příjem nesmí býti započten, zakazuje-li to nadační listina. Tento zákaz musí býti prokázán opisem zakládací listiny, ověřeným příslušným církevním úřadem, kde takového úřadu není, představenstvem náboženské obce.

f) Záleží-li v naturálních dávkách důchod, který duchovní dostává z pokladny politické obce, z diecévního nebo z jiného veřejného fondu jako doplněk kongruy, stálou podporu, paušál na koně nebo z jiného důvodu, vypočte se jeho peněžitá hodnota podle průměru posledních tří let lustru předcházejících. Tento tříletý průměr potvrzuje obecní úřad.

Dostává-li duchovní takovýto důchod od více obcí, mají se uvéstí jména všech těchto obcí s příslušnými částkami.

Důchod, který se duchovnímu vyplácí v penězích, prokáže se potvrzením vyplácející pokladny.

g) Příjem z přebytku místního jmění kostelního, pokud jest použitelný pro účely dotací, prokáže se potvrzením příslušného církevního úřadu, kde takového úřadu není, potvrzením představenstva náboženské obce a to podle průměru posledních tří let lustru předcházejících.

Doklady výdajů.

§ 167.

Pokud jde o jednotlivé položky výdajů a jejich dotvrzení, buďte zachovávána tato pravidla:

a) Státní daně, přírážky nebo dávky zemské, župní, okresní, a obecní a jiné příspěvky k účelům veřejným na základě některého zákona placené, náklady vodních regulací, jakož i poplatkový ekvivalent buďtež vykázány platebními rozkazy a pod.

Daně, přírážky a jiné dávky, v předchozím odstavci naznačené, které duchovní platí ve filiální obci náboženské, prokáží se podobným způsobem a sčítají a sepíší se zároveň s daněmi a dávkami placenými v mateřské obci náboženské.

b) Výdaj na zaopatření pomocného duchovního musí býti doložen průkazem, že místo tohoto duchovního je skutečně systemisováno. V takovém případě je duchovní správce oprávněn, pokud ovšem místo pomocného duchovního je skutečně obsazeno, započísti v příznávce do výdajů na výživu pomocného duchovního nejvýše částku 4500 Kč (§ 160). Tuto částku započtenou duchovním správcem do výdajů, vykáže pomocný duchovní jako příjem. Uvedené dávky z farského příjmu pro pomocné duchovní buďtež počínajíc druhým lustrem prokazovány stvrzenkami o jejich vyplacení (plnění) za celých minulých pět let.

c) Výdaj na amortisaci dluhů a na úroky z dluhů vůbec musí býti doložen průkazem, že dluh skutečně vázne na nemovitostech patřících duchovní stanici a že duchovní tento dluh skutečně splácí nebo úroky platí. To prokáže se intabulačním usnesením anebo výpisem z knih pozemkových a doklady o platbě. Výše posud dlužné částky prokáže se potvrzením představenstva náboženské obce, ověřeným příslušným nadřízeným úřadem církevním a kde náboženské obce není, potvrzením příslušného nadřízeného církevního úřadu.

V potvrzení musí býti uvedena původní částka dluhu, všechny posud vykonané splátky a nezaplacený zbytek dluhu.

d) Paušál na úřední povozy (na vydržování koní a na výdaje za povozy) budiž doložen potvrzením politického úřadu I. stolice, ve kterém budiž uvedeno datum a číslo rozhodnutí, jímž započtení paušálu do výdajů ve fassí a v jaké výši bylo přiznáno a z kterých důvodů se tak stalo.

e) Výplata příjmů z mešních nadání a z nauce na jiné úkony bohoslužebné, jichž konání byl duchovní nucen přenechat jiným duchovním, prokáže se potvrzením percipientovým. Počet mší a bohoslužebných úkonů, jež mají býti konány, doloží se potvrzením příslušného nadřízeného úřadu církevního.

Administrativní řízení.

§ 168.

Politický úřad I. stolice konaje šetření o příjmech duchovního činí tak vhodným způsobem, aby vážnost stavu duchovního nebyla dotčena, hledí k místním, hospodářským a sociálním poměrům a řídí se příslušnými zásadami naznačenými v § 146, pokud stran některých příjmů (na př. § 152) není nic jiného stanoveno.

§ 169.

(1) Politické úřady I. stolice, zjistíce příslušné příjmy duchovních a přezkoumajíce, zda všechny příjmy s místy a funkcemi spojené byly správně přiznány, předloží příznávky, svůj posudek o nich a výsledek šetření politickému úřadu II. stolice, který každou příznávku důkladně prozkoumá a, není-li dalšího šetření potřebí, vynese nálezu upravitel a rozhodne o poukazu kongruového doplňku.

(2) Toto rozhodnutí svědčící přímo duchovnímu zašle politický úřad II. stolice s jedním exemplářem upravené příznávky a s přílohami, pokud jich úřad nepotřebuje, politickému úřadu I. stolice, aby je doručil na datovanou potvrzenku příznávajícímu duchovnímu. Opis tohoto rozhodnutí s dalším exemplářem upravené příznávky zašle politický úřad II. stolice příslušnému nadřízenému církevnímu úřadu, není-li takového, představenstvu náboženské obce (§ 6).

(3) Třetí exemplář příznávky zůstane u politického úřadu II. stolice.

(4) O odvoláních platí obdobně ustanovení § 112.

Trestní ustanovení; náhrada škody a útrat.

§ 170.

(1) Kdyby při úpravě příznávky nebo později se zjistilo, že duchovní vědomě zamlčel některý příjem, který podle těchto předpisů měl býti přiznán, nebo vědomě započel některý výdaj, který vůbec netrvá, nebo vědomě nesprávně uvedl některý výdaj, ztrácí takový duchovní nárok na doplněk kongruových platů po tu dobu, po kterou jest ustanoven na tom duchovním místě, na kterém se tohoto trestného činu dopustil.

(2) Při jinakých nesrovnalostech budiž příznávka toliko upravena a jen podle okolností buď uložena náhrada útrat, které vzešly opravným řízením.

(3) Kromě náhrady útrat (odst. 2.) musí býti státní pokladně nahrazena veškerá způsobená škoda, zejména vráceny případné přepjatky. O náhradě škody rozhoduje politický úřad I. stolice.

(4) Jde-li zároveň o čin trestný podle všeobecného zákona trestního, učiní úřad, který tento čin zjistil, oznámení příslušnému státnímu zastupitelství.

Výplata kongruových doplňků.

§ 171.

Doplňky kongruy vyplácejí se způsobem posud obvyklým. Požádá-li o to pomocný duchovní, budou mu doplňky kongruy vypláceny přímo.

§ 172.

(1) Na počátku každého pětiletí (lustra), prve než bude lze upravit příznávky nově podané, budou poukázány duchovním súčtovatelné zálohy na účet kongruálních platů, při čemž místní příjmy započtou se zatím v té výši, v jaké byly počítány podle tohoto nařízení při definitivní úpravě v předchozím pětiletí bez ohledu na to, byla-li proti ní podána stížnost.

(2) Kdyby však bylo zřejmo, že se místní příjmy v posledních třech letech předcházejícího lustra značně zvýšily, poukáže se záloha přiměřeně snižena.

§ 173.

Vyjde-li při súčtování záloh v § 172 naznačených na jevo, že by se státní pokladně mělo

vrátiti více než 200 Kč, tedy vrácení staň se v měsíčních splátkách, stanovených politickým úřadem II. stolice, nejdéle však do roka.

Změny v podstatě jmění obročního nebo v místních příjmech.

§ 174.

(1) Příjmy spojené s duchovním místem, oznámeným k doplňku kongruálních platů, nemohou býti církví (nábož. společnostmi) sníženy bez předchozího souhlasu politického úřadu II. stolice. Každý přírůstek těchto příjmů má však býti do tří měsíců oznámen tomuto úřadu.

(2) Vznikl-li však přírůstek příjmu tím, že náklad na duchovní místo byl dobrovolně převzat buď náboženskou obcí nebo jednotlivci nebo takovými nově zřízenými nadacemi, při kterýchž zakladatel zakázal započtení úrokového důchodu (§ 145, č. 5.), nelze kongruální doplněk přiznaný z pokladny státní snížit.

(3) Zatajení přírůstků příjmů má pro duchovního za následek ztrátu nároku na doplněk kongruálních platů po tu dobu, po kterou tento duchovní setrvá na místě, jehož přírůstek příjmů zatajil.

(4) O této ztrátě nároku na doplněk kongruálních platů rozhoduje ministerstvo školství a národní osvěty.

§ 175.

(1) Zmenší-li se příjem duchovní stanice, s níž jest spojen doplněk kongruálních platů, pro takové okolnosti stálé povahy, které příslušné církevní úřady a náboženská obec nemohou odstraniti, může příslušný církevní úřad žádati ministerstvo školství a národní osvěty o zvýšení kongruálních platů.

(2) Prokáže-li se, že příjem poklesl a že neodstranitelné okolnosti tento pokles způsobivší jsou stálé povahy, nemůže býti zvýšení doplňku odepřeno, leč by malý počet věřících a blízkost jiné, k témuž vyznání patřící náboženské obce odůvodňovala připojení náboženské obce (affiliatio) k jiné náboženské obci. V tomto případě jest ministerstvo školství a národní osvěty oprávněno vyzvati příslušný nadřízený církevní úřad, aby zrušil samostatnost takové náboženské obce.

(3) Povolí-li se zvýšení doplňku kongruálních platů, poukáže se zvýšený doplněk od té doby, kdy nastalo zmenšení příjmu.

Osobní změny.

§ 176.

(1) Církve a náboženské společnosti jsou povinny do tří měsíců oznámiti politickému úřadu II. stolice každou osobní změnu nastalou na duchovním místě spojeném s doplňkem kongruálních platů.

(2) Nebylo-li však toto oznámení učiněno do 3 měsíců a nebyla-li kvalifikace (zejména předběžné gymnasiální studium) nově ustanoveného duchovního písemnými doklady prokázána, může vyšší kongruální doplněk, než měl předchůdce, býti teprve ode dne oznámení poukázán nově ustanovenému duchovnímu, vykazujícímu se zřetelem k ustanovení §§ 3 a 14 vyšší kvalifikaci, než měl předchůdce.

(3) Byl-li však ustanoven duchovní mající nižší kvalifikaci, než měl předchůdce, nebo nemající pro nedostatek předepsané kvalifikace vůbec nároku na kongruální doplněk, musí býti přeplatek vzniklý přijetím kongruálního doplňku předchůdcova vrácen ode dne osobní změny.

Ztráta kongruového doplňku.

§ 177.

O ztrátě doplňku kongruy platí ustanovení § 7 zák. čl. XIV/1898, pozměněného § 4 zák. čl. XIII/1909, dále ustanovení § 8 zák. čl. XIV/1898 a § 9 téhož zákona, doplněného § 5 zák. čl. XIII/1909.

Oznámení nároku na zvýšení kongruy.

§ 178.

(1) Nárok na zvýšení nejnižšího příjmu (kongruy) příslušející podle § 2 buď uplatněn zvláštním kolku prostým oznámením, které musí býti podáno u příslušného nadřízeného církevního úřadu, kde ho není, u představenstva náboženské obce (§ 6) ve lhůtě dvou měsíců ode dne nápadu.

(2) Ze závažných důvodů může politický úřad II. stolice tuto lhůtu prodloužiti. Žádosti za prodloužení této lhůty jsou kolku prosty.

(3) Zvýšení, pokud se týče jeho část neuhrazená příjmy spojenými s duchovním místem a funkcí, buďte přiznány od prvního dne měsíce, jdoucího po dovršení rozhodné služební doby, bylo-li oznámení podáno v pravidelné (dvouměsíční) nebo prodloužené lhůtě. Bylo-li oznámení podáno po uplynutí pravidelné nebo

prodloužené lhůty, buď zvýšení přiznáno od prvního dne měsíce, jdoucího po dni, kdy oznámení došlo k politickému úřadu II. stolice.

Úhrada kongruy a odpočivných a zaopatřovacích platů.

§ 179.

(1) Doplňky kongruálních platů duchovních recipovaných církví a náboženských společností, které jsou poskytovány podle ustanovení tohoto nařízení, hradí se z pokladny státní, pokud nejsou uhrazeny příjmy spojenými s duchovním místem a funkcí.

(2) Odpočivné a zaopatřovací platy těchže duchovních platí se z pokladny státní.

§ 180.

(1) Kongruální doplňky katolických duchovních ustanovených na přivtělených (inkorporovaných) místech veřejné duchovní správy platí příslušná korporace (klášter, kapitula neb obročí, kapitulní obročí), pokud představený příslušné korporace neb obročník (poživatel obročí) neprokáže, že tato korporace neb toto obročí nemůže duchovním, činným při správě duchovní, skutečně a trvale poskytovat nejnižší příjem přiměřený jich stavu (§ 2).

(2) Kongruální doplňky duchovních řeckovýchodní (pravoslavné) církve ustanovených na klášterních farách a klášterníků, kteří jsou výjimečně při světských obrocích zaměstnáni, platí příslušná korporace, pokud její představený neprokáže, že tato korporace nemůže duchovním, činným při správě duchovní, skutečně a trvale poskytovat nejnižší příjem přiměřený jejich stavu (§ 2).

(3) K tomu konci (odst. 1. a 2.) buďte před počátkem každého lustra ve lhůtě, stanovené v § 82 pro předložení příznávek (fassí), přiznány přehledně za poslední tři leta veškeré skutečné příjmy korporace neb obročí, jakož i nutné skutečné výdaje na nich váznoucí. Kromě toho u korporací budiž za týž čas vykázan stav osob.

(4) V příznávce výdajů (odst. 3.), pokud jde o vydržování osob, může korporace uvést pouze ty částky, které politický úřad II. stolice, vyslechnuv biskupský ordinariát (konsistoř) a šetře při tom místních poměrů, stanoví jakožto nejnižší míru příjmu stavu přiměřeného pro osoby, které nejsou činny ve veřejné duchovní správě.

§ 181.

(1) Ustanovení § 1 zák. čl. XIII/1909 o povinnosti větších katolických církevních obročí a náboženského fondu přispívatí určitými částkami na doplňky kongruálních platů duchovenstva katolické církve zůstává v platnosti.

(2) Výši příspěvků pro každé z těchto obročí a pro náboženský fond stanoví ministerstvo školství a národní osvěty podle celkové výše nákladu na kongruální doplňky katolického duchovenstva na Slovensku a Podkarpatské Rusi, a to tím procentem, jakým tato obročí, pokud se týče náboženský fond přispívaly na celkovou výši nákladu na kongruální doplňky tohoto duchovenstva v roce 1909.

(3) Výše tohoto příspěvku stanoví se pro každé lustrum předem podle průměrného celkového nákladu na kongruální doplňky katolického duchovenstva na Slovensku a Podkarpatské Rusi v předcházejícím lustru, za dobu před rokem 1926 však podle skutečného průměrného celkového nákladu v příslušných letech.

(4) Až do definitivní úpravy majetkových poměrů těchto obročí a náboženského fondu lze však vymáhati pouze část tohoto příspěvku, která jest úměrná majetkovým poměrům těchto obročí a náboženského fondu v příslušné době.

(5) Po úplném zaplacení všech těchto příspěvků stanoví ministerstvo školství a národní osvěty, zda a jakým poměrem mají činitelé, kteří přispívají k úhradě doplňků kongruálních platů tohoto duchovenstva, býti účastni podle § 7 uvedeného zákona při rozhodování o těchto kongruálních doplňcích.

ČÁST ČTVRTÁ.

Platy duchovních zaměstnaných při vyšší statutární administrativě církví a náboženských společností kongruálních, dále představených kněžských seminářů, členů kapitul, kapitulních vikaristů, konsistorních úředníků a profesorů theologických učilišť diecésních katolické církve.

Obdobná platnost předpisů pro kongruální duchovní.

§ 182.

Ustanovení části první až třetí platí obdobně, pokud další ustanovení této části jinak

nestanoví, také pro výměru platů a odpočív-ných a zaopatřovacích požitků představených kněžských seminářů, členů kapitul katedrál-ních i kolegiálních a kapitulních vikaristů (kapitulních kaplanů, na Slovensku chorových kaplanů), dále konsistorních úředníků, ordi-nariálních sekretářů, aulistů, pokud jsou du-chovními, jakož i při vyšší statutární admi-nistrativě kongruálních církví a náboženských společností zaměstnaných duchovních úřed-níků (na př. seniorů evangelických církví na Slovensku a Podk. Rusi, protodiakonů pravo-slavné církve a pod.), pokud jde o místa syste-misovaná se souhlasem státní správy kultové.

Kněžské semináře.

§ 183.

Kněžskými semináři po rozumu § 182 jsou katolické semináře (seminaria), zřízené pro theologické fakulty a theologická učiliště die-césní, a česká kolej (collegium Bohemicum) v Římě.

Představení kněžských semi-nářů.

§ 184.

Představení kněžských seminářů (§ 183) jsou rektor, vicerektor, spirituál a další před-stavení (jako prefekti a pod.), pokud jsou ustanoveni na místech systemisovaných se souhlasem státní správy kultové.

Systemisace míst.

§ 185.

(1) O systemisaci míst platí obdobně usta-novení § 7.

(2) Mimo to pokládají se však bez dalšího za systemisovaná ta místa duchovních zmíně-ných v § 182, která byla podle zákona ze dne 19. února 1902, č. 48 ř. z., o odpočívnm kato-lických duchovních v obecně prospěšných ústa-vech, jakož i úředníků s kněžským svěcením při katolických ordinariátech, konsistořích a biskupských seminářích, uznána za systemi-sovaná pro výplatu odpočívnych platů z ná-boženských fondů.

(3) O systemisaci nových míst rozhoduje ministerstvo školství a národní osvěty v do-hodě s ministerstvem financí k návrhu pří-slušného církevního úřadu.

Výdaje členů kathedrálních kapitul a seniorů evangelických kongruálních církví, společníků při správě diecése po případě distriktu.

§ 186.

Členové katolických kathedrálních kapitul a seniori evangelických kongruálních církví, kteří jsou společníci při správě diecése po případě distriktu, nebo při dozoru nad duchovními správami (na př. jako konsistorní referenti, visitátoři, inspektoři, revisoři, kontrolři far a záduší a pod.), jsou oprávněni započísti ve své příznávce (fassi) jako výdaj spojený s tímto úřadem dvojnásobnou částku naznačenou v § 104, po případě v § 163.

Profesoři katolických theologických učilišť diecésních.

§ 187.

(1) Ustanovení zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. o platech definitivních profesorů středních škol platí pro profesory diecésních učilišť theologických, na něž se vztahuje zákon ze dne 18. března 1920, č. 189 Sb. z. a n., jímž se upravují platy profesorů při theologických učilištích diecésních a představených při biskupských seminářích.

(2) Platnost ustanovení čl. I. a III. zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., pozmeněného § 211 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., rozšiřuje se i na profesory katolických theologických učilišť diecésních na Slovensku a Podkarpatské Rusi, pokud jde o místa systemisovaná se souhlasem státní správy kultové.

§ 188.

(1) Za místa systemisovaná se souhlasem státní správy kultové pokládají se bez dalšího průkazu ta místa, která byla dnem 1. ledna 1926 trvale obsazena.

(2) Při všech ostatních místech musí být prokázáno, že místo bylo systemisováno se souhlasem státní správy kultové podle posud platných předpisů.

(3) O systemisaci nových míst rozhoduje ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí k návrhu příslušného církevního úřadu.

§ 189.

(1) Nárok na platy podle § 211 zák. č. 103/1926 Sb. z. a n. mají ti, kdož jsou českosloven-

skými státními občany, splnili všeobecné zákonné podmínky předepsané v § 1 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z., o služebním poměru učitelstva středních a nižších učilišť, pro ustanovení profesorem na státní střední škole, byli příslušným biskupem po předchozím oznámení státní správě kultové a bez její námitek ustanoveni profesory theologického diecésního učiliště na místa systemisovaná (§ 188) a na tomto učilišti konají přednášky v rozsahu nejméně 6 hodin týdně.

(2) Ti, kdož působí na theologických učilištích diecésních se souhlasem státní správy kultové jako zástupci profesorů na místech systemisovaných aneb obstarávají tam učební úkol uprázdněné systemisované stolice profesora, obdrží, jsou-li plně kvalifikováni, počáteční adjutum zatímních profesorů a jinak adjutum suplujících profesorů (§ 69 zák. č. 103/1926 Sb. z. a n.). Které profesory dlužno pokládati za plně kvalifikované, o tom rozhoduje podle příslušných předpisů biskupský ordinariát se souhlasem státní správy kultové.

§ 190.

(1) Do nových platů podle tohoto nařízení převádějí se profesori podle služební doby ztrávené před účinností zákona č. 122/1926 Sb. z. a n., pokud byla podle posud platných předpisů pro postup v tomto poměru započítatelná, a doby v tomto poměru skutečně započtené.

(2) Ustanovení § 12, odst. 2., platí obdobně i pro profesory.

§ 191.

(1) Předpisy, jimiž se přiznává nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků, jsou zrušeny s výjimkou předpisů o započtení služby v československých legiích.

(2) Zvláštní vládní nařízení určí, kdy a v jakém rozsahu se započte pro zvýšení služebního určité služby v jiném služebním poměru nebo jiné zaměstnání.

§ 192.

(1) S profesory, kteří biskupovým nařízením učiněným ve shodě se státní správou, avšak nikoli proto, že vzdali se služby nebo že jim bylo odňato poslání k úřadu učitelství, z úřadu vystoupili a jsou neschopni ke správě duchovní nebo k jinému církevnímu úřadu, budíž co se týče jejich zaopatření naloženo podle pravidel, která platí pro profesory při státních školách středních.

(2) Ti profesori, kteří by, nedokonavše vpočítatelného služebního času deseti let, ke každé

další církevní potřebě stali se nezpůsobilými, buďte co do svého odpočivného pokládání za rovny samostatným duchovním správcům podle zákonných ustanovení tou dobou platných.

(3) Služební léta, která před nastoupením systemisovaného místa učitelského při některém theologickém učilišti ztrávena byla v duchovní správě nebo v některém jiném církevním úřadě, budou při vyměřování odpočivného čítána tím způsobem, že počítána budou za tři služební léta učitelská čtyři služební léta takto ztrávená.

(4) Přestoupí-li některý profesor do duchovní správy, pozbude sice nároku na odpočivné podle předcházejících ustanovení, budou mu však při vyměřování odpočivného podle pravidel pro samostatné správce duchovní čítána po každé tři služební léta v učitelském úřadě ztrávená za čtyři léta správy duchovní.

(5) Obdrží-li profesor jsoucí ve výslužbě s příjmy spojený úřad církevní, zanikne jeho nárok na odpočivné.

§ 193.

(1) Přednáší-li profesor zastávající místo systemisované nebo jeho zástupce více než 10 hodin týdně všeobecně závazného nebo mimořádného předmětu (ve smyslu, pokud se týče podle obdoby ministerského nařízení ze dne 30. června 1850, č. 319 ř. z., o katolických theologických diecésních a klášterních učilištích a fakultách, pokud se týče ze dne 29. března 1858, č. 50 ř. z., o theologickém studiu), obdrží za přespočetné hodiny odměnu podle norem platných pro odměny profesorů státních středních škol za hodiny převyšující nejvyšší výměru učební povinnosti.

(2) Odměny za vedlejší předměty, přednášené na theologických učilištích diecésních profesory těchto učilišť anebo jejich zástupci nad celkový počet 10 hodin přednášek týdně, neb osobami stojícími mimo theologické učiliště vůbec, povoluje případ od případu ministerstvo školství a národní osvěty za souhlasu ministerstva financí. Výše jejich řídí se zpravidla výší obdobných odměn na státních středních školách.

(3) Adjutum, které duchovní ustanovený ve veřejné duchovní správě (§ 4 nebo § 182) dostává za to, že se souhlasem státní správy kultové zároveň zastupuje definitivního profesora na diecésním učilišti theologickém nebo obstarává tam učební úkol uprázdněné stolicе profesora, považuje se za odměnu za vyučování náboženství a nezapočítává se do kongruového doplňku podle § 18.

(4) Profesor theologického učiliště diecésního ustanovený na místě systemisovaném, který zároveň zastává funkci představeného biskupského kněžského semináře, obdrží za zastávání této funkce odměnu, kterou stanoví případ od případu ministerstvo školství a národní osvěty za souhlasu ministerstva financí.

§ 194.

Ustanovení § 20 platí obdobně i pro profesory katolických theologických učilišť diecésních.

Úhrada kongruy duchovních naznačených v § 182 a platů profesorů katolických theologických učilišť diecésních.

§ 195.

(1) Doplnky kongruy duchovních naznačených v § 182, dále platy, adjuta a odměny profesorů katolických theologických učilišť diecésních a jich zástupců hradí se nejprve z fondů pro tyto účely zřízených a z jiných církevních důhodů k tomu věnovaných.

(2) Zbytek nákladu takto nekrytý uhradí se z náboženských fondů, pokud se týče ze státní pokladny.

(3) Odpočivné a zaopatřovací platy duchovních naznačených v § 182 a profesorů katolických theologických učilišť diecésních hradí se z pokladny státní, pokud se týče z náboženského fondu.

ČÁST PÁTÁ.

Církev a náboženské společnosti dotační.

Dotace na doplnění platů a odpočivných a zaopatřovacích požitků duchovenstva.

§ 196.

Církvím a náboženským společnostem zákonně uznaným před účinností zákona č. 122/1926 Sb. z. a n., avšak nekongruálním, náleží na doplnění platů a odpočivných a zaopatřovacích požitků jejich duchovenstva činného ve veřejné duchovní správě na místech systemisovaných se souhlasem státní správy kultové paušální dotace ze státních prostředků, kterýchto zásadní nárok uplatniti bylo u ministerstva školství a národní osvěty zvláštním kolku prostým podáním do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona.

Církve nemající nároku na dotaci.

§ 197.

Nároku na dotaci v § 196 naznačenou a na její doplněk podle § 207 nemají:

1. církve a náboženské společnosti, které byly nebo budou uznány teprve po 1. lednu 1926,

2. církve a náboženské společnosti nekongruální, které byly sice zákonně uznány již před 1. lednem 1926, ale neuplatnily do 31. prosince 1926 u ministerstva školství a národní osvěty zásadního nároku na tuto dotaci.

Použití dotace.

§ 198.

(1) Mimo účely naznačené v § 196 nesmí býti dotace tam uvedené použito na ostatní výdaje církve dotační.

(2) O tom, jak dotace bylo použito, budíž vždy do konce roku, jehož se dotace týká, předloženo ministerstvu školství a národní osvěty vyúčtování podle vzorce, který předepíše toto ministerstvo a buďtež k němu připojeny i doklady.

Rozdělení dotace.

§ 199.

(1) Nárok na dotaci v § 196 naznačenou mají pouze dotační církve a náboženské společnosti, t. j. nekongruální církve a náboženské společnosti, státem uznané před 1. lednem 1926, které včas uplatnily nárok na tuto dotaci.

(2) Duchovní dotačních církví a náboženských společností a pozůstalí po těchto duchovních nemají proti státní správě kultové žádného nároku na příslušnou částku této dotace.

(3) Rozdělení dotace podle ustanovení § 198 provedou dotační církve a náboženské společnosti podle svého volného uvážení.

Pensijní pojištění duchovních nekongruálních církví státem uznaných.

§ 200.

Duchovní církví a náboženských společností státem uznaných, avšak nekongruálních, kteří jsou činní ve veřejné duchovní správě nebo při vyšší statutární administrativě církevní, musí býti podle ustanovení zákona č. 89/1920 Sb. z. a n., pojištění buď u Všeobecného pen-

sijního ústavu nebo musí jim církev (náboženská společnost) po případě příslušná náboženská obec (sbor a pod.) zaručiti a poskytnouti normální pensijní nároky, které jsou spojeny s místem těmito duchovními zastávaným nebo jsou jim zaručeny po uplynutí stanoveného zkušebního času nebo stanoveného prozatímního postavení (§ 2, odst. 1., bod 3., zákona č. 89/1920 Sb. z. a n.).

Výpočet dotace.

§ 201.

(1) Dotace naznačená v § 196 stanoví se vždy na pět let (lustrum) předem podle průměru posledních tří let lustru předcházejících, pro první lustrum 1926—1930 však podle roku 1926 a jest splatna ve čtvrtletních předem jdoucích lhůtách.

(2) Tato dotace má se k souhrnu veškerých kongruových doplňků a odpočivných a zaopatřovacích platů všemu kongruálnímu duchovenstvu ze státní pokladny skutečně vyplacených, zmenšenému o celkovou sumu zaplaceného pensijního příspěvku, o vlastní příjmy náboženské matice, o úhrnnou sumu výchovného jakož i vdovských a sirotčích zaopatřovacích platů tak, jako počet příslušníků jednotlivých církví a náboženských společností nekongruálních k úhrnnému počtu příslušníků všech církví a náboženských společností kongruálních dohromady, jak se příslušná čísla jeví podle výsledků posledního úředního sčítání lidu.

Podklad pro výpočet dotace.

§ 202.

Při výpočtu celkové výše dotací podle § 201 nepřicházejí v úvahu jiné platy duchovních kongruálních církví a náboženských společností, než které jsou uvedeny v § 201, odst. 2., tedy na př. nikoli odměny za vyučování náboženství a pod.

Vlastní příjmy náboženské matice.

§ 203.

Vlastní příjmy náboženské matice odečítají se celé bez ohledu na to, zda snad části těchto příjmů bylo použito nejen na výdaje věčné, nýbrž i na výdaje osobní.

Počet příslušníků vyznání.

§ 204.

(1) Při výpočtu celkové výše dotace podle

§ 201 lze vzít zřetel pouze na počet příslušníků vyznání dotyčné dotační církve (náboženské společnosti) podle posledního úředního sčítání lidu.

(2) Bylo-li nové úřední sčítání lidu provedeno sice před počátkem nového lustra, ale jeho definitivní výsledky nejsou včas známy, poukáže se dotačním církvím a náboženským společnostem súčtovatelná záloha na dotaci podle předběžných výsledků úředního sčítání lidu nebo, kdyby ani tyto nebyly včas známy, podle předchozího úředního sčítání lidu a případné přeplatky nebo nedoplatky vyrovnají se obdobně podle ustanovení § 206.

§ 205.

Při výpočtu dotace církvi nebo náboženské společnosti uznané před účinností zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. je rozhodným počet příslušníků té které církve (náboženské společnosti), zjištěný na celém státním území, a to i tehdy, nevztahovalo-li se uznání to na celé státní území.

Zálohy na dotaci.

§ 206.

(1) Na počátku každého lustra budou dotačním církvím a náboženským společnostem poskytovány přiměřené súčtovatelné, předem splatné čtvrtletní zálohy na příslušnou dotaci po tu dobu, než bude lze definitivně stanovit souhrn veškerých kongruových doplňků a odpocivných a zaopatřovacích platů duchovenstva kongruálních církví a náboženských společností, jakož i konečné částky položek, jež mají býti odečteny (§ 201).

(2) Případné nedoplatky této dotace doplatí se dotačním církvím a náboženským společnostem zpětně za dobu od počátku lustra. Případné přeplatky srazí se nejdéle do roka při příštích čtvrtletních výplatách dotace.

Doplatek dotace na výchovné a na vdovské a sirotčí zaopatřovací platy.

§ 207.

(1) K dotaci naznačené v § 196 a vypočtené podle §§ 201 a násl. poskytne se ještě další obnos v takové výši, aby dotyčná nekongruální církev anebo náboženská společnost mohla být duchovním, v §§ 196 a 198, odst. 1., naznačeným vyplatit výchovné jakož i vdovské

a sirotčí zaopatřovací platy, a to za stejných podmínek, jako kdyby byli duchovními kongruálními.

(2) Tyto doplatky dotace (odst. 1.) poskytují se na zvláštní žádost církvím a náboženským společnostem a nikoli přímo duchovním a jich pozůstalým. Duchovní, o něž jde, a jich pozůstalí nemají proti státní správě kultové žádného nároku na doplatek této dotace.

Podmínky doplatku dotace na výchovné.

§ 208.

Dotační církev nebo náboženská společnost žádající o doplatek dotace (§ 207), aby mohla vyplatit svým duchovním výchovné, musí prokázat stran těchto duchovních stejné podmínky, jaké jsou předepsány pro duchovní kongruálních církví v téže zemi, zejména pak československé státní občanství, předběžné gymnasijské studium podle § 14, případně další podmínky naznačené v § 3, případně jiné stálé příjmy z veřejných prostředků (§ 18), věk dítky a podmínky pro výplatu výchovného podle § 10, dále že ryzí příjmy spojené s místem a funkcí dotyčných duchovních nehradí zcela služební platy s výchovným, jaké by příslušely duchovním kongruální církve, kdyby byli ustanoveni na témže místě za stejných ostatních podmínek.

Místní příjmy duchovního.

§ 209.

(1) Ryzí příjem (§ 208) spojený s místem a funkcí duchovního, o jehož výchovné jde, zjistí se odečtením skutečných výdajů od skutečných příjmů, při čemž se obdobou přihlíží k zásadám platným podle části třetí tohoto nařízení pro duchovní kongruálních církví v téže zemi.

(2) Tento ryzí příjem (odst. 1.) zjišťují politické úřady I. stolice.

§ 210.

(1) Je-li výchovné hrazeno místním příjmem pouze z části, poukáže se dotační církvi (náboženské společnosti) pouze neuhrazená část výchovného.

(2) Při výpočtu neuhrazené části výchovného berou se ryzí příjmy, s místem a funkcí spojené, v úvahu především k úhradě služebních platů, odpovídajících příslušné kongru-

podle §§ 2 a 14 a pouze případné přebytky lze vzít v úvahu k úhradě výchovného.

(3) Pokud jde o započitatelnost služební doby, platí obdobně ustanovení § 11.

Kvalifikace duchovního.

§ 211.

(1) Při duchovních církví dotačních (náboženských společností), kteří nemají plné kvalifikace, odpovídající § 14, bere se v úvahu při výpočtu výchovného podle obdoby § 14 služební plat rovnající se $\frac{2}{3}$ anebo $\frac{1}{3}$ kongruy a výchovné snižené v témže poměru.

(2) Při duchovních dotačních církví (náboženských společností), kteří před 1. lednem 1926 byli již činní ve veřejné duchovní správě nebo při vyšší církevní statutární administrativě na místech systemisovaných se souhlasem státní správy kultové v téže nebo v jiné církvi státem uznané a měli kvalifikaci takovou, jakou v téže době měli duchovní kongruálních církví v téže zemi, požívající plné kongruy, bere se při výpočtu výchovného v úvahu služební plat rovnající se plné kongruy (§ 2) s případným plným výchovným.

O z n a m o v á n í z m ě n m a j í c í c h v l i v n a v ý p l a t u v ý c h o v n ě h o .

§ 212.

(1) Dotační církve a náboženské společnosti, jimž byl podle § 207 poukázán doplatek dotace, aby mohly svým duchovním vyplatiti výchovné, jsou povinny včas ministerstvu školství a národní osvěty oznámiti každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na jeho výši.

(2) Zavini-la-li církev (náboženská společnost), že úřad vyměřuje nebo vyplácje výchovné, vycházel z nesprávné skutkové podstaty, může býti výměr změněn anebo zrušen kdykoliv a vrácení přeplatku požadováno bez jakéhokoli časového omezení.

Podmínky doplatku dotace na vdovské a sirotčí platy.

§ 213.

(1) Dotační církve a náboženská společnost žádající o doplatek dotace (§ 207), aby mohla vdovám a sirotkům po svých duchovních vyplatiti zaopatřovací platy za stejných podmínek, jako kdyby tito duchovní byli duchov-

ními kongruálních církví, musí prokázati, jak pokud jde o tyto duchovní, tak pokud jde o vdovy a sirotky po nich pozůstalé, stejné podmínky, které jsou v téže zemi rozhodny pro výměru vdovských a sirotčích zaopatřovacích platů, na které mají nárok pozůstalí po duchovních kongruálních církví; zejména pak musí prokázati,

1. co se týče zemřelého duchovního,
 - a) československé státní občanství,
 - b) předběžné gymnasijsní vzdělání podle § 14,
 - c) případné další podmínky naznačené v § 3,
 - d) datum úmrtí (úmrtní list),
 - e) délku služební doby započitatelné pro výměru výslužného,

2. pokud jde o vdovu po duchovním,

- a) československé státní občanství,
- b) potvrzení příslušného farního úřadu, ověřené politickým úřadem I. stolice, že jest posud vdovou,
- c) že jsou splněny všechny podmínky pro výplatu vdovské pense neb odbytného podle §§ 43 a násl.;

3. pokud jde o sirotky.

československé státní občanství a podmínky pro výplatu příspěvků na výchovu podle §§ 48 a 49 anebo podmínky pro povolení sirotčí pense podle §§ 50 a násl.,

4. podmínky pro výplatu úmrtného podle §§ 57 a násl., má-li se doplatek dotace týkati i úmrtného.

(2) Pokud jde o započitatelnost služební doby pro výměru odpočivného, platí obdobně ustanovení § 31.

(3) Při doplatku dotace, aby mohlo býti vyplaceno úmrtné, přichází v úvahu vdova (§ 58, odst. 1.), pokud se týče manželští potomkové zemřelého duchovního (§ 58, odst. 2.).

Obdobná platnost předpisů.

§ 214.

(1) Ustanovení § 46 o zániku práva na pensi vdovskou, § 49 o zániku práva na příspěvek na výchovu, § 51 o ztrátě nároku na sirotčí pensi, jakož i ostatní předpisy o zaopatřovacích platech pozůstalých po státních pragmatikálních úřednících platí obdobně i pro pozůstalé po duchovních dotačních církví a náboženských společnostech.

(2) Ustanovení § 198, odst. 2., platí obdobně i pro vyúčtování doplňku dotace podle § 207.

Úhrada dotací.

§ 215.

Dotace podle §§ 196 a 207 hradí se z pokladny státní.

ČÁST ŠESTÁ.

Vydržování duchovního správce náboženských společností státem uznaných.

§ 216.

(1) Ustanovením § 6 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. zrušen jest § 5 zákona ze dne 20. května 1874, č. 68 ř. z., obsahujícího předpisy o zákonném uznání náboženských společností, pokud vyžaduje průkazu o pohotovosti hmotných prostředků k udržování duchovního správce.

(2) Toto ustanovení zrušeno jest i pro ty církve a náboženské společnosti (§ 197), které nemají nároku na dotaci v § 196 naznačenou a na její doplněk podle § 207.

(3) Ostatní ustanovení § 5 zákona č. 68/1874 ř. z., zejména pokud se týkají průkazů o pohotovosti hmotných prostředků k zajištění potřebných bohoslužebných ústavů a jiných věcných potřeb a pravidelného vyučování náboženství, zůstávají beze změny v platnosti.

ČÁST SEDMÁ.

Závěrečná ustanovení.

§ 217.

Ustanovením § 6 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n. jsou zrušena zejména tato ustanovení:

ustanovení odst. 2. § 23, dále odst. 1. a 2. § 24, a §§ 25 a 26 zákona č. 50/1874 ř. z.,

posl. odst. § 1 zákona č. 176/1898 ř. z., pokud se jím přiznával řeholním duchovním, působícím na systemisovaném místě pomocného duchovního při světské duchovní stanici, nárok pouze na odměnu ve výši kongruy pomocného duchovního,

§ 2, odst. 2. téhož zákona, pozměněného zákonem ze dne 28. března 1918, č. 115 ř. z., o přídavcích pro systemisované pomocné kněze, kterým jsou svěřeny úkony správy duchovní při některém kostele mimo farské místo ležícím a kteří u něho mají své sídlo

úřední, dále pro chorové vikáře u dómu jakožto pomocné kněze systemisované,

§ 10 téhož zákona, pozměněného § 1 zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 246 Sb. z. a n., o odměnách zatímních správců (provisorů, administrátorů) uprázdněných obročí, přesporních zatímních správců (excurrento administrátorů, provisorů),

§ 11 zákona č. 176/1898 ř. z., o platech pomocných duchovních, kteří úplně zastávají samostatného duchovního správce ke službě trvale neschopného,

§ 12 téhož zákona o odměnách samostatných správců duchovních, kteří kromě svých povinností zastávají ještě také systemisované, avšak uprázdněné místo pomocného duchovního při téže duchovní stanici (vacante cooperatora),

§ 18 zák. čl. XIV/1898,

§ 10 zákona č. 177/1898 ř. z., pozměněného zákonem ze dne 28. března 1918, č. 116 ř. z., o platech zatímních správců (provisorů, administrátorů) uprázdněných obročí a o odměnách přesporních zatímních správců (excurrento provisorů) samostatných míst duchovní správy,

§ 11 téhož zákona o platech pomocných duchovních, kteří úplně zastávají samostatného duchovního správce ke službě trvale neschopného,

§ 12 téhož zákona o odměnách samostatných správců duchovních, kteří kromě svých povinností zastávají ještě také systemisované, ale uprázdněné místo pomocného duchovního při téže duchovní stanici,

§ 1, odst. 2. zákona č. 115/1918 ř. z., o přídavcích pro pomocné duchovní, kteří podle pravidla nebo podle obyčeje jsou povinni vést vlastní domácnost,

§ 1 posl. odst. zákona č. 116/1918 ř. z., o přídavcích zatímních správců uprázdněných obročí.

§ 218.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti všechna ustanovení, obsažená v jiných ministerských nařízeních a výnosech a týkající se předmětů, které jsou upraveny tímto nařízením.

(2) Zejména se zrušují posud platná ustanovení

nařízení býv. rakouského ministerstva kultu a vyučování a ministerstva financí ze dne 8. prosince 1885, č. 170 ř. z.,

nařízení býv. rakouského ministerstva kultu a vyučování a ministerstva financí ze dne 19. června 1886, č. 107 ř. z.,

nařízení býv. rakouského ministra kultu a vyučování a ministra financí ze dne 22. září 1888, č. 151 ř. z.,

nařízení uherského král. ministerstva kultu a vyučování ze dne 17. března 1896, č. 878 pres., o popisu příjmů katolických duchovních latinského a řeckého obřadu,

nařízení býv. rakouského ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 16. listopadu 1898, č. 205 ř. z.,

nařízení býv. rakouského ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 1. října 1898, č. 206 ř. z.,

nařízení uherského ministerstva kultu a vyučování a ministerstva financí ze dne 24. října 1898, č. 4433 pres. m. k., vydané k provedení zák. čl. XIV/1898 o doplňování příjmů duchovních,

nařízení býv. rakouského ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 14. ledna 1904, č. 7 ř. z.,

nařízení býv. rakouského ministerstva kultu a vyučování a ministerstva financí ze dne 19. června 1918, č. 228 ř. z.,

nařízení býv. rakouského ministerstva kultu a vyučování a ministerstva financí ze dne 8. srpna 1918, č. 311 ř. z.

§ 219.

Nařízení toto nabývá účinnosti zároveň se zákonem č. 122/1926 Sb. z. a n.

§ 220.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí a ministrem vnitra.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Novák v. r.

Dr. Spina v. r.

Udržal v. r.

Dr. Nosek v. r.

Černý v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Najman v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Gažík v. r.